

Een gaap viel bij een enkeling niet te onderdrukken, al was de sfeer op het socialisme-debat van Nsem zeker niet slaapverwekkend. In de aula aan de Tongersestraat gingen studenten maandagavond in debat met onder andere Frans Timmermans, Tweede-Kamerlid voor de PvdA. Zie beneden

Foto Philip Driessen

3 Economie: peperduur collegegeld voor niet EU-studenten

5 Onderzoek: levensgenieters slikken hun pillen minder trouw

8-9 Eerstejaars gevangen in de verkeerde studie

16 Voor Wortel telt alleen het nu

Maastricht: drie eerste plaatsen in KeuzeGids

Pgo nog altijd een succesnummer

De Universiteit Maastricht is volgens de KeuzeGids Hoger Onderwijs **nét niet de beste universiteit van Nederland. Die eer gaat wederom naar de Universiteit Twente. Maar met een zeven plus als eindcijfer en drie van de acht beoordeelde opleidingen op de eerste plaats, mag Maastricht niet mopperen.**

Ook vorig jaar moest de UM de Twentenaren voor laten gaan, al is het verschil nu iets groter: 7,38 tegenover 7,26. Toen waren het vooral de relatief slechte computerfaciliteiten die de UM de koppositie kostte. Inmiddels zijn die verbeterd, maar in Twente is het nog altijd beter. Ook zijn de studies daar makkelijker tot een goed einde te brengen in de tijd die er voor staat en loopt het met de roosters en tentamens soepeler.

Groot zijn de verschillen tussen de beste en de slechtste overigens niet: de Technische Universiteit Delft staat met een 6,94 onderaan.

De KeuzeGids, die deze week verschijnt, baseert zijn oordeel op enquêtes onder studenten uit het hoger beroeps- en wetenschappelijk onderwijs. De afgelopen drie jaar werden tienduizenden studenten over de kwaliteit van de opleidingen ondervraagd. Die gaven cijfers voor onder meer de studeerbaarheid van de opleiding, de kwaliteit van de docenten, de organisatie van de roosters en tentamens en de computer- en bibliotheekvoorzieningen. Daarnaast raadpleegde zij visitatierapporten met daarin het oordeel van deskundigen.

Dit jaar werden de Maastrichtse opleidingen

rechten, economie, psychologie, geneeskunde en kennistechnologie opnieuw onder de loep genomen.

De laatste drie studies wisten de eerste plek te behouden. Ook hier zijn de verschillen met de nummers twee en drie (bij geneeskunde respectievelijk Nijmegen en Groningen, bij psychologie Leiden en de UvA, bij kennistechnologie Groningen en de VU) niet echt groot. Vooral door het probleemgestuurde onderwijs, de organisatie van het onderwijs, de begeleiding en de voorzieningen, zoals bibliotheek, computers, en practicumlokalen doet Maastricht het goed.

De economen hoeven alleen de veel minder brede opleiding in Nijmegen voor te laten gaan en stegen daarmee een plaatsje op de ranglijst. De Maastrichtenaars krijgen vooral lof voor de kwaliteit van het onderwijs en de docenten. Toch zit in dat laatste het grootste verschil met Nijmegen. Daar halen de docenten een 7,7 tegenover 6,8 in Maastricht.

Met de computerfaciliteiten is het bij economie minder goed gesteld, al zit de faculteit met een 6,2 net niet meer onder het gemiddelde zoals vorig jaar. Opvallend is dat alle economieopleidingen over vrijwel de gehele linie deze keer wat lager scoren.

Rechten is als enige van de Maastrichtse studies gezakt. De juristen stonden drie jaar geleden

dankzij het pgo nog aan de top, maar moeten nu genoegen nemen met een vijfde plek, één lager dan vorig jaar. Zusteropleidingen hebben inmiddels de pluspunten van deze nieuwe onderwijsvorm overgenomen. Maastrichtse rechtenstudenten vinden het pgo nog altijd uitdagend, maar geven een lager cijfer (7,2) dan vorige keer (7,5). Decaan Gerard Mols: "Studenten zijn kritischer geworden en verwordt geraakt. Onze onderwijsgroepen zijn vergroot omdat we te weinig financiële middelen hebben. Wie niet komt opdagen gaat naar een restgroep. Daar word je onmiddellijk op afgerekend en dat vind ik terecht." Wellicht gaan de juristen het onderwijs op een andere manier "extensiveren", zegt Mols.

Dat studenten ontevreden zijn over het verband tussen de leerstof en de tentamenvragen, onderschrijft hij niet, maar is wel een punt van aandacht.

Niet alle opleidingen zijn onderzocht. Daardoor staan de Maastrichtse studies internationale bedrijfskunde (tweede), cultuurwetenschappen (derde) en gezondheidswetenschappen (derde) op dezelfde plek als vorig jaar.

Ook in het onlangs gehouden onderzoek door het weekblad Elsevier behoorde de UM tot de top.

■ Tons van den Bosch

?! Eens of oneens?

"Studenten huursubsidie geven is onzin, daar zijn ze niet arm genoeg voor"

Reageren? Zie pagina 2 van deze Observant

Debat Rooie Rakkers

Hoeveel salaris staat u per maand af, vraagt een Maastrichtse student, verwijzend naar het SP-gebruik om een stevig percentage van het loon in de partijkas te storten. Tweede-Kamerlid voor de PvdA, Frans Timmermans is even stil. "Acht-honderd euro per kwartaal, maar denk je nou echt dat die bedragen wezenlijk verschil maken? Weet je wat het probleem is met de SP? Die partij staat te ver af van het centrum. En als je op dit moment geen aansluiting kunt maken met het CDA, red je het niet tot regeringspartij."

Afgelopen maandagavond organiseerde studentenvakbond Nsem in de aula aan de Tongersestraat een debat over 'het socialisme'. Politiek blijft kennelijk boeien dezer dagen, want de zaal is goed gevuld. Niet alleen met studenten, maar ook bezoekers uit de regio. Onder wie de PvdA-fractievoorzitter uit Kerkrade, de landelijk vertegenwoordiger van de Jonge Democraten, een lid van de liberale jongerenvereniging JOVD Maastricht.

In zijn lezing erkent Timmermans weliswaar dat de sociaal-democratie in een zware crisis verkeert, maar benadrukt dat haar pijlers - solidariteit en emancipatie - niets aan kracht hebben ingeboet, en in de toekomst hun waarde zullen bewijzen. "De rijkdom is ongelijker verdeeld dan ooit. Solidariteit met de Derde Wereld is daarom van wezenlijk belang, ook met het oog op immigratie. Evengoed dienen we de solidariteit in eigen land te herstellen."

► Lees verder op pagina 4

Altied deneve

Trap

Of ze straks een wedstrijd zullen doen wie het eerste boven is, blijft afwachten. Maar het kan geen kwaad als de Maastrichtse psychologen in spe wat vaker de trap nemen, vindt het faculteitsbestuur. Nu wachten hordes studenten liever minutenlang op de lift, terwijl ze soms maar één verdiepinkje hoger hoeven te zijn.

Bovendien mogen studenten en medewerkers

best zuiniger met energie omgaan, ook al hoeft de faculteit die kosten niet zelf te betalen. Het is immers zonde als het licht blijft branden in lege kamers en lokalen.

Hoe psychologie de gelederen gaat aanzetten tot bewuster gedrag, is nog niet bekend, zegt directeur Ed Sprokkel. Maar ludiek wordt het wel.

Bedroefd door samenvatting

Plannen voor de nieuwe opleiding mediacultuur werden al vóór de zomer in de faculteitsraad van cultuurwetenschappen besproken. Nu het college van bestuur daadwerkelijk geld wil geven om de studie op te zetten, is het tijd voor een oprisser: de raad kreeg daarom vorige week een korte samenvatting voorgeschoteld.

Erg verfrissend was die echter niet. "Wat een waardeloos, wollig gesteld stuk", klaagde wetenschappelijk personeelslid Ernst Homburg. "Ik word hier niet vrolijk van: het lijkt wel cultuur- en wetenschapsstudies. Alles wat mediacultuur daarvan onderscheid, zit er niet in."

Een gevoelig punt, omdat mediacultuur slechts voor een deel gaat teren op de blokken van CWS. Decaan Paul Tummers, doorgaans niet echt scheutig met toezeggingen, beloofde acuut het stuk uit de roulatie te nemen.

De hamvraag bleef echter onbeantwoord: wie is verantwoordelijk voor de slechte samenvatting? "Wij in ieder geval niet", benadrukte raadslid Renée van de Vall, één van de auteurs van het oorspronkelijke opleidingsvoorstel.

Kusje

Wie bel je het meest, vroeg het universiteitsblad van de VU aan studenten. "Mijn moeder", meldt een langgerokte studente. "Om te vertel-

len dat ik later kom." De meesten bellen veel met vrienden of hun vriendin. Ze bekennen ruitelijk dat ze meestal over helemaal niets praten. Een uitkomst die frequente treinreizigers volmondig kunnen beamen. Wie ergert zich niet aan al die gesprekjes waar geen ontkomen aan is: "Hoi." "... "In de buurt van Roermond." "... "Rond vijf uur." "... "Fijn, dan zie ik je daar." "... "Kusje." "... "Ik ook." "... "Daaag." "... "Tuurlijk." "... "Jaaaa, nu ga ik echt ophangen." "... "Jawel, tuurlijk." "... "Kusje."

De kamerbewoner

Wat vertelt de studentenkamer over zijn bewoner? Een Nijmeegse cultureel antropologe vond dat wel een onderzoekje waard en bezocht zestien studenten. Ze noemden hun inrichting stuk voor stuk een samengeraapt zootje. Een bed van een verre kennis van pa, een lampje van een tante, de tafel gevonden langs de weg. "Ik hoorde prachtige verhalen over orgels van de rommelmarkt, tafels van bittere maar creatieve opa's", vertelt de onderzoekster. En ze zag overal de bekende foto's van studievrienden en studentenfeestjes aan de muur. Ouders waren opvallend afwezig. Conclusie? De tweedehands kastjes en de galafoto's vertellen veel over een rite de passage die studententijd heet, vindt ze. Geen kind meer, maar ook nog geen volwassene. "Als student ben je tijdelijk zonder identiteit."

■ Bijdragen Tons van den Bosch, Riki Janssen, Marieke de Wit

■ Illustratie Simone Golob

Een meerderheid van de Tweede Kamer wil dat kamerbewoners in aanmerking komen voor huursubsidie, bleek vorige week. Eens of oneens?

"Studenten huursubsidie geven is onzin, daar zijn ze niet arm genoeg voor"

Eens of oneens? Reageren kan via www.observant.unimaas.nl. Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 2 december, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen en kort ze eventueel in. Anonieme reacties worden niet geplaatst.

UFO

Leefbaar Nederland vreest dat zij, als het zo door gaat, nooit verder zal komen dan die ene zetel en huurt daarom de halfgare Ratelband in. De Tsjakka-goeroe verdient zijn centen als communicatietrainer - entertrainer noemt hij het zelf - en mag nu Leefbaar

Nederland gaan trekken. Die denkt daar in januari haar voordeel mee te gaan doen.

Ratelband zou als aanvoerder van onze moderne universiteiten ook niet misstaan. Het UFO-project is precies zijn stijl en ook een term als Spirit zou in het

Ratelkrantje niet uit de toon vallen. Spirit is de werkgroep die het ingrijpende Universitair Functie Ordenen (UFO) voorbereidt. Overigens is het de "Hay Group" die dit Groene Marsmannen-project heeft bedacht. De "Hay Group" heeft van organisatieverandering haar hobby gemaakt en de 180 medewerkers die meer dan een droge boterham verdienen, weten als geen ander te vertellen hoe er leiding gegeven moet worden aan mensen die een commercieel bedrijf moeten 'maken'. Waarschijnlijk is er ergens iets fout gegaan toen ook de universiteiten onder de commerciële bedrijven zijn geschaard en werden doorgelicht

door Hay. Al pluizend in de universitaire organisatie zijn Hay en de zijnen flink geschrokken. Wat een zootje ongeregeld, die academi. Het rommelt wat met reageerbuizen, computers en studenten. Het denkt lang na, zwamt oeverloos door en roept "eureka" terwijl er helemaal niets te verdienen valt. En waarom die wereldvreemde eppo op sportschoenen professor is terwijl de hardwerkende en welbespraakte jongeling het niet verder schopt dan assistent-onderzoeker is Hay een raadsel. De verwarde bedrijfsbollebozen hebben lang over ons wel en wee nagedacht, en kwamen onlangs met een kinderlijk naïeve oplossing voor de universitaire rangenwanorde, want dat is volgens de buitenstaanders apert ons probleem.

Breng orde in de chaos, zo luidt Hay's oplossing. Specificeer wetenschappelijke functies tot in hoge mate, geef een precieze taakomschrijving en bijbehorend salaris. Dan weet de werknemer waar hij aan toe is en wat er van hem verwacht wordt. U bent bijvoorbeeld top (hoogleraar 1) als u precies doet wat Hay het belangrijkste voor die functie vindt: professor 1 is redactielid van een van de 10 meest toonaangevende internationale wetenschappelijke tijdschriften, key note spreker op internationale state-of-the-art congressen, doet baanbrekend onderzoek in internationaal vooraanstaande

onderzoeksverbanden en geeft leiding aan internationale commissies. Internationaal netwerken heeft dus absolute prioriteit, toponderzoek in het lokale lab telt niet mee en professor 1 hoeft niet te publiceren. Ik verheug me op de vele discussies die ik zal gaan voeren over wat de 10 meest toonaangevende tijdschriften zijn, wat baanbrekend onderzoek is en waarom ik het publiceren wel belangrijk vind.

Ratelaars, denk toch na. Het is een illusie te denken dat een universiteit als gemeentekantoor kan worden ingericht en dat UFO meer helderheid biedt. Over definities valt altijd te twisten. Ook ontbreekt de noodzaak voor UFO. Het grote verschil tussen Leefbaar Nederland en de universiteiten is dat het wel goed zit met onze zetels. Grote hoeveelheden studenten genieten van het intensieve en kwalitatief goede onderwijs en de mooie faciliteiten, onderzoekers publiceren een veelvoud van jaren her en behoren tot de internationale top. En medewerkers weten precies hoe ze hogerop moeten komen: zorgen voor toponderwijs en toponderzoek. Welk niet-geïdentificeerde verschijnsel vormt nu eigenlijk het werkelijke probleem?

Anita Jansen
hoogleraar psychologie

Colofon

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht, uitgegeven door de Stichting Observant

Redactieadres

Keizer Karelplein 10 (begane grond)
Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 -38 84 889

E redactie@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Fons Coomans, Melissa Llanes,
Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Herco Fonteijn, Woody van Olffen,
Andrea Ruissen, Casper Vlaar

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Tons van den Bosch T 38 83 125

Maurice Timmermans T 38 82 536

Marieke de Wit T 38 83 471

Josje Weusten (stagiaire) T 38 83 307

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Maartje Krabbe, Pim de Kuijer, Niels van der

Laan, Hans Philipsen, Rob Willems, Roel

Willems

Fotografie

Philip Driessen, Ram van Meel

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumber, Rotterdam

Vertaling

Talencentrum/Language Centre
Universiteit Maastricht

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden

en andere belangstellenden kunnen zich

abonneren voor € 22,00 per jaar. Losse

nummers € 0,65

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van

de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk

worden overgenomen

Even weer student

'Collegegeld niet EU-studenten 400 procent hoger'

De faculteit economie en bedrijfskunde wil het collegegeld voor nieuwe niet-EU studenten met bijna 400 procent verhogen: van 1395 naar 5450 euro. Dat bedrag is kostendekkend. Het faculteitsbestuur vreest namelijk dat de overheid in de toekomst niet meer wil betalen voor deze groep.

Nu krijgen opleidingen nog voor alle ingeschreven studenten, ongeacht hun land van herkomst, een vaste som geld uitgekeerd. Aan die regeling wordt in Den Haag gemorrelt: moet die wel blijven gelden voor niet-EU studenten? Economiedecaan Steven Maijor legde die overweging uit tijdens de laatste faculteitsraad: "Waarom zou de Nederlandse belastingbetaler het onderwijs aan Chinezen, Australiërs en

Amerikanen financieren?"

Maijor gaat ervan uit dat de overheid daar op termijn inderdaad mee stopt. Hij wil echter niet wachten op een dergelijke beslissing en de verhoging al doorvoeren voor nieuwe studenten vanaf 2003.

Dat is nodig omdat hij verwacht dat - met de invoering van meer Engelstalig onderwijs en het bachelor-mastermodel - de komende jaren de instroom van buiten de EU flink zal stijgen, zelfs tot 30 procent van het totaal. Hij wil dan meteen vanaf het begin de juiste groep trekken: namelijk zij die bereid zijn een hoog collegegeld te betalen. "Anders komen studenten af op de lage prijzen en haken vervolgens af als de huidige regeling wordt afgeschaft."

Bovendien, zegt hij, is 5450 euro niet exorbitant veel in vergelijking met buitenlandse

instellingen: "Die vragen soms wel tienduizend euro per jaar, ook voor publiek gefinancierde opleidingen. Buitenlandse studenten vinden 1395 euro juist een onbegrijpelijk laag bedrag. En omdat de prijs over het algemeen een signaal is voor de kwaliteit, denken ze al snel dat het programma dan wel slecht zal zijn."

Als het college van bestuur instemt met de verhoging ziet de faculteit voortaan af van het overheidsgeld, waar ze voor niet-EU studenten voorlopig nog recht op zou hebben. "Want je financiert ze dan dubbel en dat is niet correct", aldus Maijor. Een voorlichter van het ministerie van onderwijs cultuur en wetenschappen, laat echter weten dat dat niet verboden is.

■ *Marieke de Wit*

Grensoverschrijdend TUL-geharrewar

Vorige week woensdag vond de eerste echte vergadering van de schoolraad van de TUL-school voor informatietechnologie (SIT) plaats. Nederlanders en Vlamingen die samen aan medezeggenschap doen: het is allemaal even wennen.

De Vlaamse professor Eddy Flerackers beent na afloop haastig naar buiten. Hoe is het hem bevallen? Was het anders dan als de Vlamingen gewoon onder elkaar vergaderen? "Dan gaat het in ieder geval heel wat sneller", meldt hij met een gepijnigd gelaat. Eerder had hij al eens uitgeroepen: "Als het in de privé-sector zo gaat, zijt ge al vijf keer failliet."

De schoolraad van de SIT, die de opleiding kennistechnologie/informatica in transnationaal verband organiseert, zal afwisselend in Maastricht en Diepenbeek bijeenkomen. Deze keer is de laatste aan de beurt. Een flinke zaal, aan de muur hangen de portretten van het Belgische koningspaar, Paola hangt een beetje scheef. Er zit een omvangrijk gezelschap. De schoolraad herbergt achttien leden van het wetenschappelijk en twee van het ondersteu-

nend personeel, vier aio's en zes studenten. Alles keurig paritair over de nationaliteiten verdeeld. Verder zijn er nog wat schoolbestuursleden en is bij het eerste deel van de vergadering voor de gelegenheid de Vlaamse rector Harry Martens aangeschoven, tevens vice-voorzitter van de transnationale Universiteit Limburg. Op de agenda staat immers de begroting. Die, legt Martens omstandig uit, er heel anders uitziet dan men in Nederland gewend is. Dat vinden de Hollanders ook. Ze vinden het eigenlijk helemaal geen begroting: naar de geldstromen en strategische keuzes moet je raden. Zelfs het SIT-bestuur weet niet wat het ermee aanmoet, laat vice-decaan Kasper Boon weten. Martens belooft beterschap, de schoolraad neemt een en ander maar voor kennisgeving aan.

Ander groot agendapunt: de onderwijs en examenregeling, de OER. Opnieuw zijn het de Hollanders die het woord nemen en het niet meer afgeven. Er is in allerlei verband al maanden over de OER gesteggeld, er zijn wijzigingen aangebracht, er was een conflict tussen de Maastrichtse faculteitsraad en het college van

bestuur, uiteindelijk heeft het SIT-bestuur een versie vastgesteld die gewoon door het TUL-college goedgekeurd had moeten worden. Maar dat college vond het niets en greep terug naar een eerdere versie, "die nog vol fouten zat", klinkt het verwijtend. Eigenlijk is er nu geen rechtsgeldige OER. Rector Martens oogt verbijsterd. Hij is "geen expert in de geplogenheden van de medezeggenschap aan Nederlandse zijde", en is ook zeker niet van plan dat te worden. "Dat is me echt te gecompliceerd."

De vergadering gaat voort, over het onderzoeksplan. De Belgen klagen erover dat de informaticapoot van de TUL veel minder krijgt dan levenswetenschappen, een Nederlander klaagt over "plak- en knipwerk" in het plan, hoe daar wijzigingen in kunnen worden aangebracht en hoe (per e-mail of niet) er dan weer over gestemd moet worden. Nu is er zelfs in het Maastrichtse kamp onenigheid.

Dan de rondvraag. Aan Nederlandse kant vraagt men om een "reglement van orde" voor de schoolraad. De Vlamingen wisselen gelaten blikken van verstandhouding.

■ *Wammes Bos*

'Doorstart' Provum

Aio-vereniging Provum, die afgelopen anderhalf jaar op sterven na dood was, lijkt weer tot leven te komen. Afgelopen woensdag - na de deadline van deze *Observant* - stond een voor iedereen toegankelijke bestuursvergadering op het programma. Het centrale agendapunt was of Provum door zou gaan als vakbond of als gezelligheidsclub.

Anderhalf jaar lang draaide de belangenvereniging op een laag pitje, zegt bestuurslid Cyriel Mentink, assistent-in-opleiding bij gezondheidswetenschappen. "Nieuwe bestuursleden waren niet te krijgen, terwijl zo'n functie maar een paar uur per maand in beslag neemt. Bovendien werden discussiebijeenkomsten heel slecht bezocht. Zelfs de promovendi die in zeggenschapsraden zitten, lieten het afweten." Afgelopen maanden heeft het bestuur borrels georganiseerd om erachter te komen welke soort vereniging promovendi willen. Mentink: "Het ligt fifty-fifty. De 'ouderejaars' die al tegen problemen zijn aangeloopen, vinden dat Provum een vakbond moet blijven, terwijl de jongerejaars eerder denken aan een gezelligheidsvereniging waar ze hun ervaringen kunnen delen. Het lijkt erop dat promovendi hun problemen meer en meer zelf oplossen op de werkvloer, en minder bezig zijn met de positie van aio's in het algemeen. Die is natuurlijk ook beter geworden sinds de salarissen zijn gestegen."

■ *MT*

Onderaan

Maastrichtse studenten komen er op sportgebied bekaaid van dan hun collega's elders in het land, blijkt uit de *KeuzeGids Hoger Onderwijs*. De UM staat met een 8,31 onderaan, bijna anderhalf punt lager dan de gezamenlijke winnaars TU Eindhoven en Enschede (9,68).

Waarom de UM hekkensluiter is, valt niet uit de gids op te maken.

Hoofd van UM-sport Han van Zeijl wijt dit aan het ontbreken van een eigen sporthal, iets wat de meeste andere universiteitssteden wel hebben.

Bovendien is de sporthal in Randwijck verouderd. Vooral de kleedruimtes, de verwarming en de airconditioning zijn slecht. Daar komt bij dat er al jaren een enorm gebrek aan ruimte is. Van Zeijl: "Het wordt steeds drukker. We hebben tot nu toe een kleine 5000 sportkaarten verkocht. Daarmee zijn we vorig jaar geëindigd."

De nieuwe sporthal op de toekomstige campus in Randwijck moet uitkomst bieden, maar zal niet in 2005 al klaar zijn, verwacht Van Zeijl. Aan het aanbod lijkt het niet te liggen. Dat is met 37 sporten, waaronder nieuwe sporten als lacrosse, skiën en tai-chi behoorlijk uitgebreid. Of het moet zijn dat je in Maastricht niet kunt indoor klimmen, darten of karten.

Ontevreden is Van Zeijl niet over het Maastrichtse rapportcijfer. "Ik vind het nog een goede score, zeker gezien de middelen die we hebben."

■ *TvdB*

Brand UT

Een zesentwintigjarige medewerker van de Universiteit Twente heeft bekend dat hij de brand heeft gesticht die vorige week enorme schade veroorzaakte in een van de gebouwen.

De schade wordt geschat op 40 tot 50 miljoen euro. Staatssecretaris Nijs heeft 5 miljoen toegezegd.

■ *HOP*

Afscheid

In dit nummer staat het laatste artikel dat Marieke de Wit schrijft als redacteur van *Observant*. Per 1 december vertrekt zij naar Leiden, om het universiteitsblad *Mare* te versterken. De redactie zal haar missen en wenst haar heel veel succes.

Even weer student

"Mam, kijk uit, als je het niet goed doet moet je naar voren en krijg je straf." Tijdens de cantus op de ouderdag van studentenvereniging Circumflex, namen kinderen hun vader en moeder in bescherming in plaats van andersom.

De opkomst was hoog afgelopen zaterdag: ruim 250 ouders kwamen naar Maastricht om kennis te maken met de stad en de vereniging van hun kroost. Voorzitter Maarten van Twisk: "We bestaan nu 32 jaar en dit keer bevindt zich onder de aanwezigen voor het eerst één van de oprichters. Dat is leuk." Rond het middaguur verzamelt iedereen

zich om, opgesplitst in kleine groepjes, een stadswandeling te maken of de grotten te bezoeken. Trots lopen de leden na afloop met hun vaders en moeders door de sociëteit. Als de gieters vol bier verschijnen en de zangbundels worden uitgedeeld, kan de cantus beginnen.

Amhi Zijlmans, moeder van Pieter: "Nu weet ik waarom hij altijd zo moe thuiskomt in het weekend." Vader Jack zingt in eerste instantie niet mee: "Ik mocht vroeger alleen bij het zangkoor als ik mijn mond hield."

"Mogen we al drinken?", roept een moeder vragend over tafel, uit angst voor de cantusregels. Voor straf een glas ketjap met

stroop leegdrinken klinkt immers niet erg aantrekkelijk.

De vrees blijkt ongegrond, alleen de leden worden af en toe naar voren geroepen. Papa's pak blijft schoon.

Het zingen brengt de stemming er goed in.

Een aantal aanwezigen valt zelfs even uit de ouderlijke rol en waant zich weer student: er wordt bier gedronken en luid meegebruld met liedjes als Jan Klaassen de Trompetter en The Wild Rover. "Het is altijd wachten op de eerste ouder die in beschenken toestand zijn of haar kind voor schut zet", aldus voorzitter Van Twisk. (NvdL, foto Philip Driessen)

Wetsvoorstel: na afstuderen moet oud-student kamer uit

Studenten moeten in de toekomst hun kamer uit wanneer ze zijn afgestudeerd. Demissionair minister Kamp van volkshuisvesting werkt daartoe aan een wetswijziging. Verder wil hij dat kantoorpanden voortaan vijf jaar lang aan studenten verhuurd mogen worden. Nu is dat nog drie jaar.

Minister Kamp wil studenten, hier in de rij voor het (oude) Kamerburo, sneller aan een kamer helpen Foto: Nelis Tutkey

Voormalig staatssecretaris Remkes kwam al onder Paars met het idee van 'campuscontracten', om de woningnood onder studenten op te lossen. Daarin wordt de huur van een kamer aan de studietoelagen verbonden. Kamp zet dus op dat punt het oude beleid voort.

"Zottigheid", reageert hoofd van het Maastrichtse Kamerburo Dick Veul op het wetsvoorstel. "Volgens mij is zoiets juridisch helemaal niet haalbaar. Het huurrecht is heel sterk in Nederland; je kunt iemand er al nauwelijks uitzetten als ie hasj teelt." Bovendien heeft zo'n maatregel pas effect vanaf 2008, zegt hij, als de eerste lichte studenten met een dergelijk contract de studie afrondt.

Veul ziet meer in de plannen van GroenLinks. Die oppositiepartij presenteerde in oktober een initiatiefwet om huursubsidie voor kamerbewoners mogelijk te maken. De woningbouwcorporaties zouden dan sneller geneigd zijn dergelijke woonruimte te bouwen. GroenLinks wordt in haar visie gesteund door de studentenbonden, de woningbouwcorporaties en Ken-

ces, het kenniscentrum studentenhuysvesting in Utrecht.

Veul: "Als studenten na afloop van hun opleiding gaan werken, vervalt de huursubsidie op hun kamer: die wordt dan ineens een stuk duurder. Dat is een financiële prikkel om te vertrekken en heeft meteen effect."

De bouw van extra 'onzelfstandige woonruimtes' wil VVD-minister Kamp juist niet stimuleren. Als er over een aantal jaar minder studenten zouden zijn, zou het weer moeilijk worden studentenkamers door te verhuren. Zelfs als tijdelijke oplossing voor probleemsteden zoals Tilburg en Utrecht verwerpt hij de voorstellen. Subsidie is volgens hem om huren betaalbaar te maken. Maar de prijs van een kamer "is het probleem niet". Huursubsidie voor kamerbewoners zou bovendien neerkomen op een verkapte gift aan de woningbouwcorporaties.

"Dat zijn non-argumenten", reageert Bas Jan van Bochoven, Tweede-Kamerlid voor het CDA, "Als huursubsidie voor kamerbewoners een verkapte gift is aan woningbouwcorporaties, dan is

gewone huursubsidie dat ook. Er is woningnood en daar moeten we wat aan doen."

Van Bochoven diende samen met GroenLinks-Kamerlid Ineke van Gent al een motie in om huursubsidie voor bepaalde complexen mogelijk te maken. Daarover zal de Tweede Kamer volgende week stemmen. Er is een meerderheid van in ieder geval CDA, GroenLinks, SP en LPF.

Overigens is het probleem dat studenten na hun opleiding op hun kamer zouden blijven wonen, in Maastricht nauwelijks aan de orde. Veul: "Hele volksstammen vertrekken naar het noorden."

Hij heeft wel iets anders aan zijn hoofd: mensen hier houden. Momenteel pleit hij ervoor dat een inschrijving bij het Kamerburo voortaan meteen geldt als inschrijving bij één van de Maastrichtse woningbouwcorporaties. "Tegen de tijd dat iemand afgestudeerd is, kan hij goede, zelfstandige woonruimte krijgen. En wie prettig woont, blijft misschien langer."

■ Marieke de Wit/HOP

Socialisme debat

► Vervolg pagina 1

Op verkiezingsretoriek valt de PvdA'er Timmermans nauwelijks te betrappen. Al laat hij wel weten dat D'66 te elitair is, de SP te veel anti-establishment en de VVD te populistisch. Lang leve de sociaal-democratie.

De andere spreker, economiestudent Vincent Luning, ziet er niets in. Als rechtgeaarde liberaal blaast hij in zijn presentatie de loftrumpet over de individuele vrijheid en de markt. Socialistena hebben volgens hem een hoop goede bedoelingen, alleen kiezen ze de verkeerde weg om ze op te lossen. Om dit te illustreren laat hij in één minuut de Grieken, Middeleeuwen, Franse revolutie, de Chinezen en de Sowjet-Unie de revue passeren.

De bezoekers debatteren stevig mee. Over de rol van de overheid, Melkertbanen en het kapitalisme. Gespreksleider - en collegelid - Anne Flierman peilt de verhouding in de zaal. Fifty-fifty, lijkt het. Net zoveel rooie rakkers als rechtse rakkers, om in de terminologie van het affiche te blijven. Flierman eindigt met enkele citaten waaronder die van Churchill: Wie op zijn twintigste geen socialist is, heeft geen hart; maar wie het op zijn veertigste nog is, heeft geen hersens.

■ Maurice Timmermans

Bestuursmodel

Binnen de UM lijkt zich het model af te tekenen van een klein faculteitsbestuur (FB), waarvan de decaan voor meerdere jaren (bijna) fulltime wordt benoemd. Soms komt deze als een soort interim-manager van buiten de eigen organisatie.

Aan de andere kant is de organisatie verder geprofessionaliseerd. Ook middels de faculteitsdirecteuren, veelal ondersteund door personeelsconsulenten en controllers. Vooral grotere faculteiten dienen over een goed beheersingsinstrumentarium te beschikken. Daarin is - met wisselend succes - redelijk voldoende geïnvesteerd. Door dure consultants overigens, terwijl we de expertise bij de economische faculteit in huis hebben.

In voorbije jaren echter was sprake van een breder samengesteld FB, ook met vertegenwoordigers uit de geledingen van het ondersteunend personeel en de studenten. De decaan vervulde een parttime functie en hield zich voldoende bezig met de core business: onderwijs en onderzoek. Zeker bij een goede faculteitsdirectie leek en lijkt deze invulling goed werkbaar. De faculteitsdirectie is daarbij belast met alle facetten van de bedrijfsvoering en de advisering van het FB. Het FB richt zich vooral op de strategische planning, de externe communicatie, het management development (MD-) traject van hoogleraren en de planning- en controlcyclus.

Managen/besturen moet geen doel op zich worden. Gelet op het type organisatie is een FB vooral voorwaardenscheppend.

Ik heb niet het idee dat binnen de UM bestuursmodellen voldoende worden geëvalueerd - zeker niet in termen van toegevoegde waarde - en dat we er voldoende van leren. Overigens, daar hebben we ook de expertise voor in huis. Maar daarvan gebruik maken, dat leren we nooit.

■ Bram Beek

Em. hoogleraar faculteit economie en bedrijfskunde

Buitenland-beurzen voor (bijna) afgestudeerden

Wil je voor studie of onderzoek naar het buitenland? De volgende beurzen maken deze uitdaging mogelijk!

VSB Beurzen: voor studie of onderzoek in het buitenland

Na je afstuderen kun je met een VSB Beurs 3 tot 24 maanden overal ter wereld een vervolgstudie of onderzoek doen.

Sluitingsdatum: 1 maart 2003

Talentenprogramma: voor studenten met uitstekende studieresultaten

Een jaar lang verder studeren of onderzoek doen in Europa en een aantal andere landen aan een instelling naar keuze.

Sluitingsdatum: 1 maart 2003

Cultureel Verdrag-beurs:

studie of onderzoek in landen waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten. Voor (bijna) afgestudeerden zijn er mogelijkheden om in vele landen te studeren of onderzoek te doen. De mogelijkheden en voorwaarden verschillen per land.

Sluitingsdata: afhankelijk van het land van bestemming

Europees Universitair Instituut: voor een internationale promotie

Aan het Europees Universitair Instituut in Florence, Italië, kun je promoveren op het gebied van geschiedenis & cultuur, economie, rechten en politieke & sociale wetenschappen. Er zijn ook eenjarige LL.M opleidingen.

Sluitingsdatum: 15 januari 2003

Europa College: voor tweetalige Europese studies

Heb je een hui op het gebied van economie, rechten, bestuurskunde of politieke wetenschappen? Geef je kennis een Europese dimensie met een postdoctorale cursus aan het Europa College in Brugge of Warschau.

Sluitingsdatum: 31 januari 2003

Instituut voor Europese Geschiedenis: voor historisch onderzoek

Literatuur- en archiefonderzoek in Mainz, Duitsland, voor promovendi en reeds gepromoveerden in de geschiedenis, kerkgeschiedenis, theologie en verwante disciplines.

Sluitingsdatum: doorlopend, uiterlijk 3 maanden voor vertrek

NAVO beurs: voor onderzoek op het gebied van NAVO thema's

Met de Manfred Wörner Fellowship kun je een jaar onderzoek doen in één van de lidstaten op het gebied van de thema's die jaarlijks worden vastgesteld.

Sluitingsdatum: 31 december 2002

Wil je voor het academisch jaar 2003-2004 in aanmerking komen voor één van deze beurzen? Ga dan naar het bureau buitenland of contactpunt internationalisering van jouw instelling, of neem contact op met de Nuffic: 070 - 42 60 200 of e-mail: nuffic@nuffic.nl

Kijk voor meer informatie over studeren in het buitenland op www.wilweg.nl

Nuffic
Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs

www.nuffic.nl

Maastrichts onderzoek naar therapietrouw

Levensgenieters laten vaker hun medicijnen staan

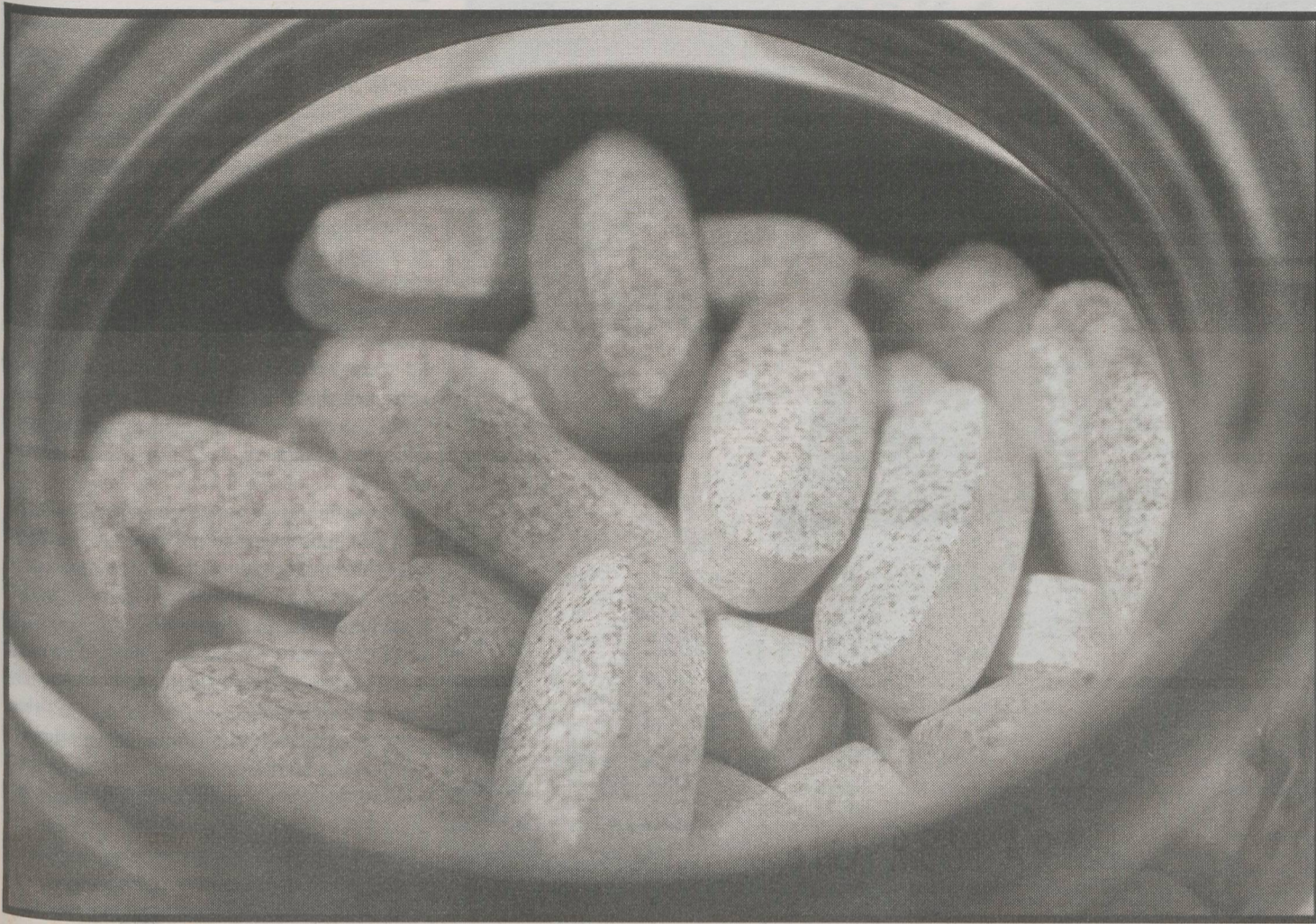

Foto: Philip Driessen

Waarom slikken patiënten hun pillen niet of onregelmatig? De meeste artsen gaan ervan uit dat dit afhangt van de werking en van de ernst van de bijwerkingen? Dat klopt niet, schrijft Erik de Klerk in zijn proefschrift over therapietrouw bij reumatische aandoeningen, waarop hij in december aan de Universiteit Maastricht hoopt te promoveren. Het heeft alles te maken met levensstijl.

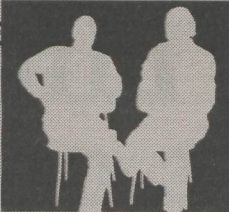
De wetenschappelijke methoden die controleren of mensen hun pillen slikken, zijn nu een stuk geavanceerder dan vroeger. Een veel gebruikte maar verouderde manier, een toonbeeld van eenvoud, was het tellen van de overgebleven pillen. Maar eerder onderzoek wees uit dat een kwart van de patiënten de ongebruikte exemplaren in de prullenmand had gegooid. Ze kwamen steevast met een leeg potje terug, ook wanneer de arts met opzet meer pillen voorschreef dan nodig. Een betere meetmethode is zo'n tien jaar geleden ontwikkeld door het Zwitserse bedrijf Aardex en geproduceerd door Indtec – beter bekend van de Swatch-horloges. Het betreft een dop met daarin een chip die registreert op welk moment het potje open wordt gemaakt. Sluit men de dop vervolgens aan op een pc, dan verschijnt een kalenderoverzicht. "Het is zeker geen perfecte methode – je meet strikt genomen alleen dat patiënten het doosje openmaken, niet dat ze een pil nemen – maar het lijkt vooralsnog de meest betrouwbare. Of de minst slechte, zoals je wilt. Wel heeft de dop-methode inmiddels het wetenschappelijk predikaat 'gouden standaard' gekregen."

Uit De Klerks analyse van alle literatuur over dop-onderzoek blijkt dat patiënten gemiddeld voor 25 procent therapietrouw zijn. Verrassend is dat er nauwelijks verschil per ziekte is. De uitersten blijken epilepsie met gemiddeld 70 procent, en kanker met 80 procent. Het maakt daarbij niets uit of de patiënt mannelijk dan wel vrouwelijk is, evenmin of de medicatie vies of lekker smaakt. Wat wel verschil maakt is de levensstijl, ontdekte de promovendus. Wie een dagelijks patroon in zijn leven heeft, is beduidend 'therapietrouwer' dan diegene die een ongeregeld leven leidt. "Daarom is het belangrijk dat je het innemen van een pilletje koppelt aan een dagelijkse gewoonte. Tijdens het ontbijt, of na het tandenpoetsen, ik noem maar wat. Bovendien moet je mensen ervan doordringen hoe ontrouw ze zijn. De meeste 'chaoten' zijn van mening dat ze geen enkele pil overslaan, terwijl ze in werkelijkheid vaak meer dan 30 procent missen. Als je ze het kalenderoverzicht op de pc toont, roepen ze: 'Ben ik dat?'" Jichtpatiënten zijn de minst betrouwbare slikkers, en ook dat heeft rechtstreeks te maken

met hun manier van leven. Jicht – ontstoken gewrichten – kan ontstaan door overdadig eten en alcohol, en treft dus vooral de Bourgondische types. "Uit mijn onderzoek bleek dat sommigen op vrijdag en zaterdag steevast hun pillen niet namen. Vreemd, dacht ik. Wat was nou het geval: op die dagen zaten ze in de kroeg. En omdat ze niet zeker wisten of alcohol zich verdroeg met de medicatie, namen ze het zekere voor het onzekere." Therapietrouw kost handenvol geld. In de Verenigde Staten lopen de schattingen uiteen van één tot honderd miljard dollar per jaar. "In dit bedrag is niet alleen de verspilling van de medicatie verdisconteerd, maar vooral de ziekenhuisopnames die er het gevolg van zijn. De dop kost zestig tot tachtig dollar. Niet veel voor een wetenschappelijk instrument, lijkt me. Zeker als je bedenkt dat de medicijnen voor bijvoorbeeld HIV-patiënten tot twintig euro per dag kan oplopen, en dat ze dood gaan als ze die niet geregeld innemen." Het wereldrecord therapietrouw, zoals De Klerk dat noemt, staat op naam van diegenen die een harttransplantatie achter de rug hebben. Deze patiënten, die een jaar lang medicatie krijgen om hun immuunsysteem af te remmen, zijn voor 99,7 procent trouw. "Artsen in Leuven, waar deze transplantaties plaatsvinden, menen dat dit te danken is aan hun toegewijde zorg en begeleiding. Maar dat geloof ik niet. Deze patiënten hebben al vóór de operatie zo veel medicijnen moeten slikken dat ze hun therapietrouw al hebben bewezen. Wie dat niet was, is inmiddels dood. En is dus nooit aan de harttransplantatie toe gekomen." De Klerk is tijdens zijn promotieonderzoek door het Zwitsers bedrijf gevraagd om als *medical director* toe te zien op alle wereldwijde studies. Ook biedt hij hulp bij de statistische analyse van de gegevens. Maar dat heeft de zuiverheid van zijn bevindingen niet aangetast, zegt hij. De onderzoeksdata had hij vóór die tijd al verzameld; bovendien heeft hij – conform zijn eis – niets met de verkoop van doen. Het Nationale Reumafonds zag er geen belemmering in en sponsorde het onderzoek.

■ Maurice Timmermans

AMICE

Beste John,

Je wederwaardigheden met de service van ICTS komen ongetwijfeld iedere UM-medewerker bekend voor. Als ik al reacties krijg op deze briefwisseling, dan is het meestal hate mail, maar deze keer was er - ja echt waar! - bijval. De onkunde en Schlamperei die dit onderdeel van de UM kenmerkt zorgen er voor dat de verstandigen

onder ons wel uitkijken om ook maar iets met deze sovjetbureaucratie te maken te hebben. Met zaken als Premium kan dat helaas soms niet vermeden worden en dan gaat het meteen overal mis. Nog maar een voorbeeldje. Om Premium te draaien is er een 'uniface client' nodig. Daarmee kun je binnen Windows met dat fijne programma aan de slag. Nu weten we allemaal dat uncle Billie voortdurend, in onbaatzuchtig streven het leven van de mens aangenamer te maken, bezig is om Windhoos te verbeteren. Dat houdt in dat er regelmatig een nieuwe 'client' moet worden aangeschaft en dat daaromheen enige aanpassingen van de hele handel noodzakelijk zijn, zodat Premium onder de nieuwe versie van Windhoos kan draaien.

Ervoor zorgen dat de UM in deze blijft gaat natuurlijk niet, dat zou in jouw termen dienstverlening zijn en daar is ICTS niet voor. Neen met Windows XP of 2000 kun je helaas geen Premium meer draaien. Jammer ja, dat Windows 95 niet meer op de hardware van nieuwe machines draait. Geen nood, onze uitstekende service biedt uitkomst: we verhuren u wat stoude machines, zodat u gewoon met Premium kunt blijven werken, en wij rustig verder kunnen slapen. Was een serieuze aanbod. Wanneer dan na eindeloos getrek van de gebruikers bestoten wordt om toch maar de upgrade van de 'uniface client' aan te schaffen en te implementeren (en daarvoor ook 12000 euro uit de facultaire zakken is gekomen), is het een half jaar grate stilte. Totdat een paar weken geleden bleek dat ICTS toch maar geen upgrade had aangeschaft, maar het geld inmiddels wel aan andere dingen had uitgegeven. Als dat geen service is, dan weet ik het niet meer.

Zoals gezegd, zorg dat je niets met dit volk van doen hebt, dat is het devies. Velen hebben dan ook facultair geïnvesteerd in goede, competente ICT'ers, in werkende servers en in computerlandschappen waar de studenten wat aan hebben. Voor ICTS is dat allemaal heel vervelend. Het steekt zo schril af. Vandaar dat in het kader van ons aller MODI nu een offensief is ingezet voor algehele sovjetisering van het computergebeuren. Als het aan ICTS ligt komen alle lokale ondersteuners, computerlandschappen en servers onder hun gezag. Nou dan weet je wel wat er gebeurt. Iedereen rijdt verder in een totaal doorgeroette Lada en heeft elke dag stervende hoofdpijn. Je kunt er maar beter aan gewend raken. Bij ICTS kun je nu voor echt alle vragen een ticket krijgen en jij mag hopen dat je vrouw straks ook problemen aan je computer op de werkplek kan verhelpen. Het bevestigt allemaal weer de gulden regel van ons soort organisaties: disfunctioneren helpt je verder!

Een hartelijke groet,

Louis

"Life imprisonment is greater deterrent"

Minister of Foreign Affairs and Integration pleads for the reintroduction of the death penalty Photo: Philip Driessen

Minister of Foreign Affairs and Integration, Mr. Nawijn, pleaded for the reintroduction of the death penalty last week. For people who consciously and without reason take the life of another human being, as Volkert van der G. did, who is the suspected murderer of former politician Pim Fortuyn.

"Completely irrational," according to Aydjeren Rahini (20) from Afghanistan, first-year student at the school of Higher European Vocational Education. "Surely they cannot suddenly reintroduce the death penalty? The European Union has recently forced Turkey to abolish it!" Rahini believes that the death sentence is no longer of this day and age, even though the Koran allows it. "We can deal with people in different ways.

Besides, life imprisonment is a much greater deterrent."

She would make an exception in extreme cases. "As far as I am concerned, major terrorists such as Ocalan and Osama bin Laden would qualify. But only if the evidence is absolutely beyond any doubt."

The death penalty still exists in Afghanistan. But now that there is a new government, it is not implemented as often as before. "During the time of the Taliban, everyone who was against them could be shot dead on the streets without legal proceedings." Rahini, who has lived in the Netherlands for four years now, fled one month after the Taliban came into power.

Japanese Economics student Kana Terao (22) thinks that the death penalty is never justified.

"A criminal is a product of society. When he commits a crime, it is not just his fault. It is therefore not fair that someone like that should have to pay with his life."

In her country, the death sentence has been reintroduced. "It was abolished between 1989 and 1993. Since then, approximately 43 people have been executed." At the moment, there is the case against the suspected terrorists who carried out the gas attack on the Tokyo metro in 1995. "There is a large chance that their leaders will be sentenced to death."

■ Maartje Krabbe

This is a weekly series in which Observant asks foreigners to respond to current events in the Netherlands

'Lecture fees for non-EU students 400 percent higher'

The Faculty of Economics and Business Administration wants to increase lecture fees for new non-EU students by almost 400 percent: from 1395 to 5450 Euro. The latter amount is sufficient to cover all cost. The reason for this step is that the Faculty Board is afraid that government will no longer pay for this group in the future.

At the moment, schools receive a fixed amount of money for each student registered, regardless of the country of origin. This regulation is being tampered with in The Hague. The question is whether it should remain applicable to non-EU students? Economics dean Steven Maijor explained the idea in the last Faculty Council: "Why should the Dutch taxpayer pay for the education of Chinese, Australian and American citizens?"

Maijor assumes that the government will indeed stop this grant in the future. However, he does not want to wait until such a decision has been taken, and wants to introduce the increase for new students from 2003 onwards.

This is necessary because he expects that as a result of the introduction of more courses in English and the Bachelor/Master system, the number of students coming from outside the EU will increase considerably in the coming years, even to 30 percent of the total. He wants to attract the right group straight from the start: namely those who are prepared to pay high lecture fees. "Otherwise, students will come because of the low prices and then subsequently drop out when the present regulation is abolished."

Moreover, he says, 5450 euros is not an exorbitant amount: "Foreign universities often ask ten thousand euros per year. Foreign students, on the other hand, find 1395 euros an incredibly small amount. Interpreting the price as an indicator of quality, they could easily think that the programme is probably not very good."

If the Executive Committee agrees with the increase, the faculty will waive its entitlement to government funding, which still applies for non-EU students for the time being.

■ Marieke de Wit

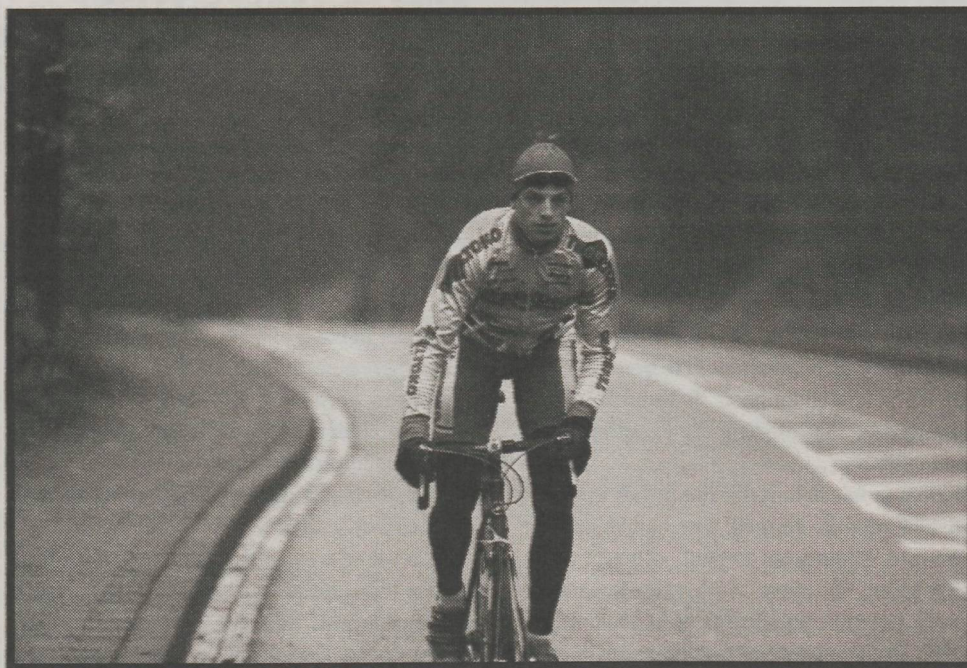
Tot zijn vijftiende was hij een fanatiek voetballer. Maar een individuele sport leek derdejaars bewegingswetenschappen Mathieu Heijboer (20) leuker; het werd wielrennen. Inmiddels is hij een succesvol amateur, op weg naar zijn grote droom: een profcontract. Slechts een kleine groep haalt dat, maar hij kan het, denkt hij. "Ik won vorig jaar twee klassiekers; dan laat je wel wat zien."

"Ik heb een grote drang om me te bewijzen", glimlacht hij. Die behoefte werd afgelopen seizoen onbedoeld geprikkeld door de bondscoach, toen die hem niet selecteerde voor het wereldkampioenschap voor amateurs. Iets waar Heijboer wel op had gerekend. Een flinke tegenvaller die hem alleen maar fanatieker maakte. "Ik wilde boven mijn teleurstelling uitgroeien." Prompt kreeg hij "vleugeltjes" en won de Grote Prijs Wielerveue, een van Nederlands meest prestigieuze amateurklassiekers.

Hij is niet graag afhankelijk van teamgenoten. Dat was dan ook de reden om te stoppen met voetbal. "Ik neem graag verantwoordelijkheid voor wat ik doe. Als iets goed gaat ligt het aan jou, maar ook als je het verknalt."

Mathieu Heijboer wil volgend jaar wielprof zijn

Op eigen benen

Mathieu Heijboer heeft een grote drang om zichzelf te bewijzen Foto: Philip Driessen

Toch is in de wielersport een goede ploeg van groot belang, weet Heijboer. "Jongens moeten voor elkaar willen werken, de posities moeten duidelijk zijn." Hij vond zo'n ploeg - gesponsord door Tegeltoko - twee jaar geleden. "Allemaal

jonge jongens, met betrouwbare begeleiders." Zonder begeleiders red je het niet, ook al wil je veel zelf doen, zegt Heijboer. "Zij bepalen de tactiek en geven aanwijzingen tijdens de wedstrijden." Via 'oortjes' praten renner en ploegleider

met elkaar. Bij de Wielerveue was het zijn redding. Tien kilometer voor de finish sprong hij weg uit de kopgroep. Zijn ploegleider zei dat hij een voorsprong had. Heijboer: "Achteraf bleek dat ik helemaal niet ver vooruit lag, maar als ik dat toen geweten had, zou ik niet in een overwinning geloofd hebben."

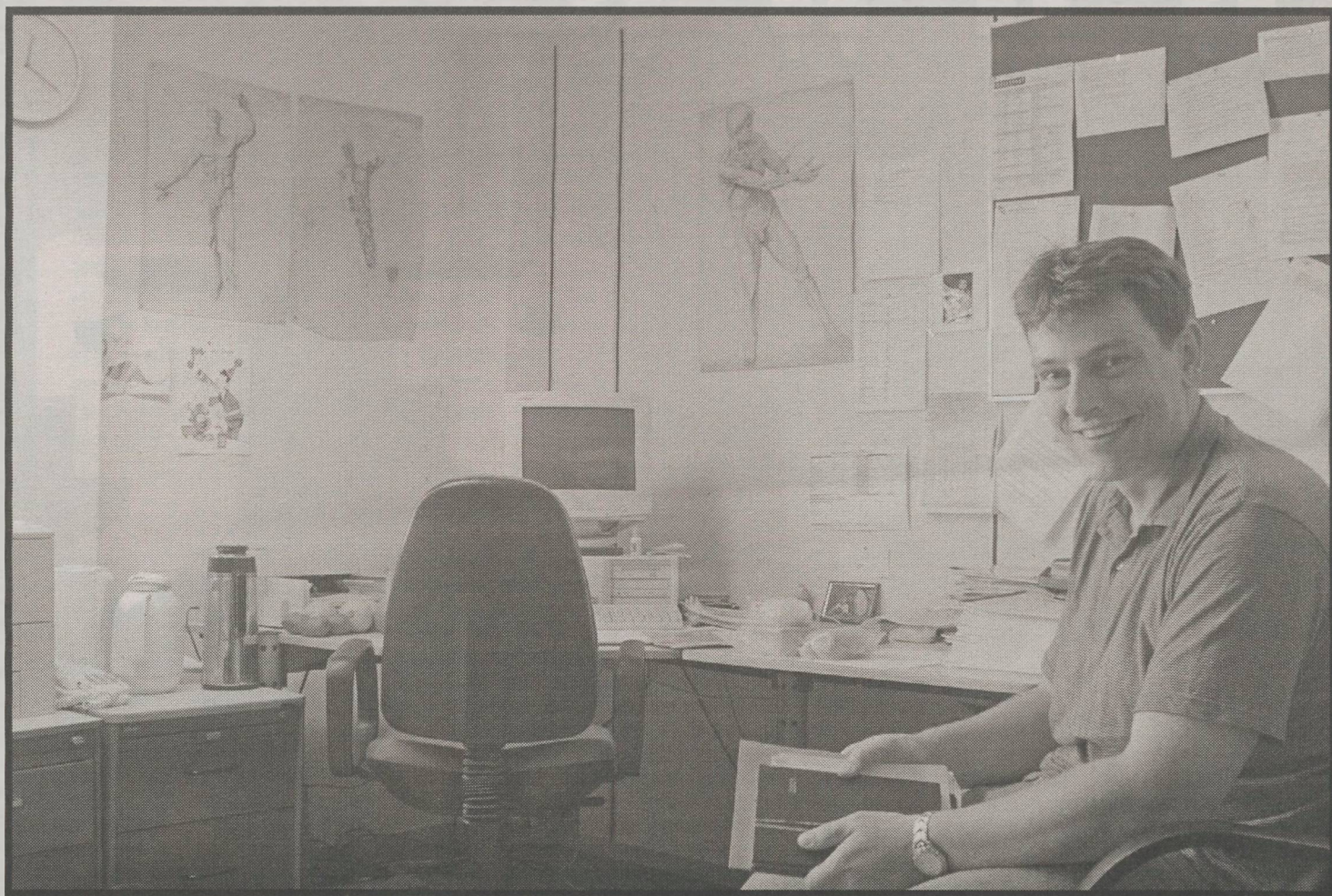
Het studentenleven zegt hem niks. Alles staat bij hem dan ook in het teken van wielrennen; zelfs het op kamers gaan. "Ik hoefde niet perse op mezelf te gaan wonen, maar ik wilde het graag. Nu heb ik nog meer in de hand wat ik voor mijn sport doet. Goed eten, op tijd naar bed; die discipline moet ik zelf opbrengen, dat vind ik prettig."

De studie schiet er nogal eens bij in, vooral als er wedstrijden zijn. "Ik fiets zestig koersdagen per jaar, allemaal in het voorjaar en de zomer. Dan komt er niet veel van studeren." Jammer, maar Heijboer ligt er niet van wakker. Een diploma is mooi, maar wielrennen gaat voor. Een tentamen halen is voor hem niet te vergelijken met het winnen van een zware etappe: "Dat is echt anders, veel intenser. Als ik een tentamen haal ben ik blij; bij een gewonnen koers ga ik uit mijn dak."

■ Roel Willems

Lot wetenschapswinkel hangt af van U-raad

Dat de wetenschapswinkel moet verdwijnen is "inhoudelijk verkeerd, en de manier waarop het gaat is volstrekt onaanvaardbaar". Oud-rector en lid van de adviesraad van de wetenschapswinkel prof. Hans Philipsen vindt er geen doekjes om: het college van bestuur slaat met het opheffingsbesluit de plank stevig mis. Vandaag adviseert de universiteitsraad over de begroting.

Maurice Evers Foto: Philip Driessen

Ooit waren ze de ideologische parapleedjes van de maatschappelijk bewuste universiteit: de wetenschapswinkels, schakel tussen de academische bolwerken en burgers die toegang zochten tot kennis maar geen gigantische onderzoeksbudgetten konden ophoesten. Ze kwamen op in de jaren zeventig, als onderdeel van de democratiseringsgolf en als bewuste strategie om de ivoren toren dichterbij de maatschappij te brengen. Want waarom zou wetenschappelijke kennis alleen bereikbaar zijn voor de machtigen der samenleving, zij die ervoor kunnen betalen? Sindsdien deed menige actiegroep zijn voordeel met de resultaten van onderzoek dat onder auspiciën van de Wewi's, zoals de koosnaam gewoonlijk luidt, werd verricht. In Maastricht, waar de winkel zeventien jaar bestaat, ondervond bijvoorbeeld het vliegveld (Maastricht-Aachen Airport) wat het betekent als actiegroepen tegen de overlast goed beslagen ten ijs komen. Pauline Goudsmit, woordvoerder van de Boze Moeders die zich druk maakten over de geplande oost-westbaan: "De kwaliteit van de maatschappelijke discussie is destijds aanmerkelijk ondersteund door de wetenschapswinkel. Via hen is onderzoek bij de universiteit gedaan, en dat heeft dingen naar boven gebracht die voordien onbekend waren. Daarmee hebben we het pleit in de Provinciale Staten uiteindelijk gewonnen."

Ook de stichting ENCI-Stop heeft de weg naar de winkel gevonden. Men laat deze dagen onder meer twee economische onderzoeken doen naar 'maatschappelijk verantwoorde' mergelwinning en cementproductie. Maar lang niet alle onderzoek is politiek geladen. De afdeling Limburg van de Vereniging voor Autisme deed meermalen een beroep op de winkel met vragen naar de begeleiding van autistische kinderen. De Limburgse Kastelenstichting wil juridisch advies over beschermingsmogelijkheden van kastelen. Zelfs Kerkradse amateurvoetbalclubs vonden de weg naar Maastricht met vragen over privatisering van accommodaties en eventuele fusies. Het is, kortom, een breed geschakeerd palet aan klanten dat de wetenschapswinkel aandoet. Jaarlijks produceert men zo'n twintig à dertig rapporten. De auteurs daarvan zijn studenten; de vier parttime medewerkers van de winkel verwerken verzoeken van buiten tot hanteerbare onderzoeksvragen, zoeken studenten die het onderzoek kunnen doen, zoeken ook de docenten die dit kunnen begeleiden, en coachen het geheel ten slotte totdat er een rapport ligt.

Menens

Dat zal, als het aan het college van bestuur ligt, niet heel lang meer zo zijn. In het voorjaar, toen de 'dienstverleningscontracten' tussen de servicecentra en facultaire en andere afnemers, waaronder het college, ter discussie stonden, informeerde het college al bij Nick Bos, direc-

teur van het studentenservicecentrum (SSC) waar mogelijkheden tot bezuiniging lagen. Bos: "Ik heb gezegd dat als het per se moet, onze maatschappelijke dienstverleningspoot in aanmerking zou komen." Die poot omvat het bureau Studium Generale, het Hoger Onderwijs voor Ouderen (HOVO) en de wetenschapswinkel. De rest van zijn dienst is reeds te marginaal bemenst en moet ontzien worden, vindt hij. Geruime tijd werd niets meer vernomen van de Minderbroedersberg, tot een week of zes geleden, in oktober. Toen werd het menens. Of Bos maar even precies wilde aangeven waar hij zou bezuinigen in de 'maatschappelijke dienstverlening'. Bos werkte mee, zij het onder protest. Bos: "Mijn stijl is: als je er absoluut niet achter kan staan, dan weiger je en ga je vervolgens weg als het je toch wordt opgedragen. Maar zo ligt het niet, ik erken de financiële nood van de universiteit."

Hij redeneerde als volgt: Studium Generale viel af omdat die een grote groep studenten, medewerkers en burgers bedient. Verder komt er straks een theaterzaal waar SG een belangrijke coördinerende rol in vervult. HOVO viel af omdat hier het 'levenslang leren' en het concept van de 'lerende regio', een der geloofsartikelen van de vorige collegevoorzitter Dittrich, in het gedrang zouden raken. Bovendien is de HOVO-begroting zo minimaal dat er weinig te halen valt. Blijft over de wetenschapswinkel. Die doet het weliswaar voortreffelijk, zegt Bos, maar bedient slechts een kleine groep studenten en maatschappelijke organisaties. Bovendien is de wereld veranderd. Armlastige actiegroepen zijn getransformeerd in slimme clubs die goed weten waar de subsidies en andere inkomstenbronnen te vinden zijn. Bos: "Men komt niet meer met majeure maatschappelijke problemen, het gaat om niches in de markt."

Zijn eigen medewerkers, die van de wetenschapswinkel, bestrijden die analyse. Coördinator Maurice Evers: "Natuurlijk zijn organisaties als de Milieufederatie Limburg geëmancipeerd en geprofessionaliseerd, maar dat geldt echt niet voor allerhande burgerinitiatieven. Een 'Actiecomité Rechtstraat' is straks weer weg als de politieke beslissing over die straat is gevallen. Dat geldt ook voor ENCI-Stop. In de

tussentijd hebben ze wel behoefte aan inhoudelijke ondersteuning."

Principieel

Wat gaat de bezuiniging opleveren? Het college eist 100.000 euro per jaar, met ingang van 2004. Dat betekent dat van de 180.000 euro die de winkel jaarlijks doet draaien, 80.000 overblijft. Een groot deel daarvan (niet alles, het SSC snoept sowieso een stukje op) komt wellicht beschikbaar voor een afgeslankte service van de wetenschapswinkel: een soort loket, gerund door studenten met één begeleider, suggereert Bos. Daarmee is de winkel in zijn huidige opzet van de baan.

De adviescommissie van de wetenschapswinkel is uiterst verbolgen. Hans Philipsen, lid van de commissie: "Ik zie het als een zaak van beschaving wanneer je als universiteit een betrekkelijk klein bedrag uitgeeft aan de maatschappelijke tegengeluiden van minvermogenden. Dat is een principiële zaak."

Ronduit boos is men over de gevolgde procedure. Commissievoorzitter Hans van Mierlo (economische faculteit): "Over de strategie heeft geen enkele discussie plaatsgevonden, hier wordt op basis van een boekhoudkundig argument beslist." Philipsen: "Het college heeft een bezuiniging aan Nick Bos opgelegd, die heeft gekeken wat hij perifere activiteiten vond en het college zegt vervolgens: aardig bedacht. Maar bij zoiets doe je dat anders. Dit onderwerp hoort in een andere arena, dit bespreek je op het niveau van het college van bestuur, het college van decanen en de universiteitsraad. Nu wordt gewoon de kraan dichtgedraaid; ja, je kunt zeggen dat de universiteit daarmee haar rug naar de regio draait."

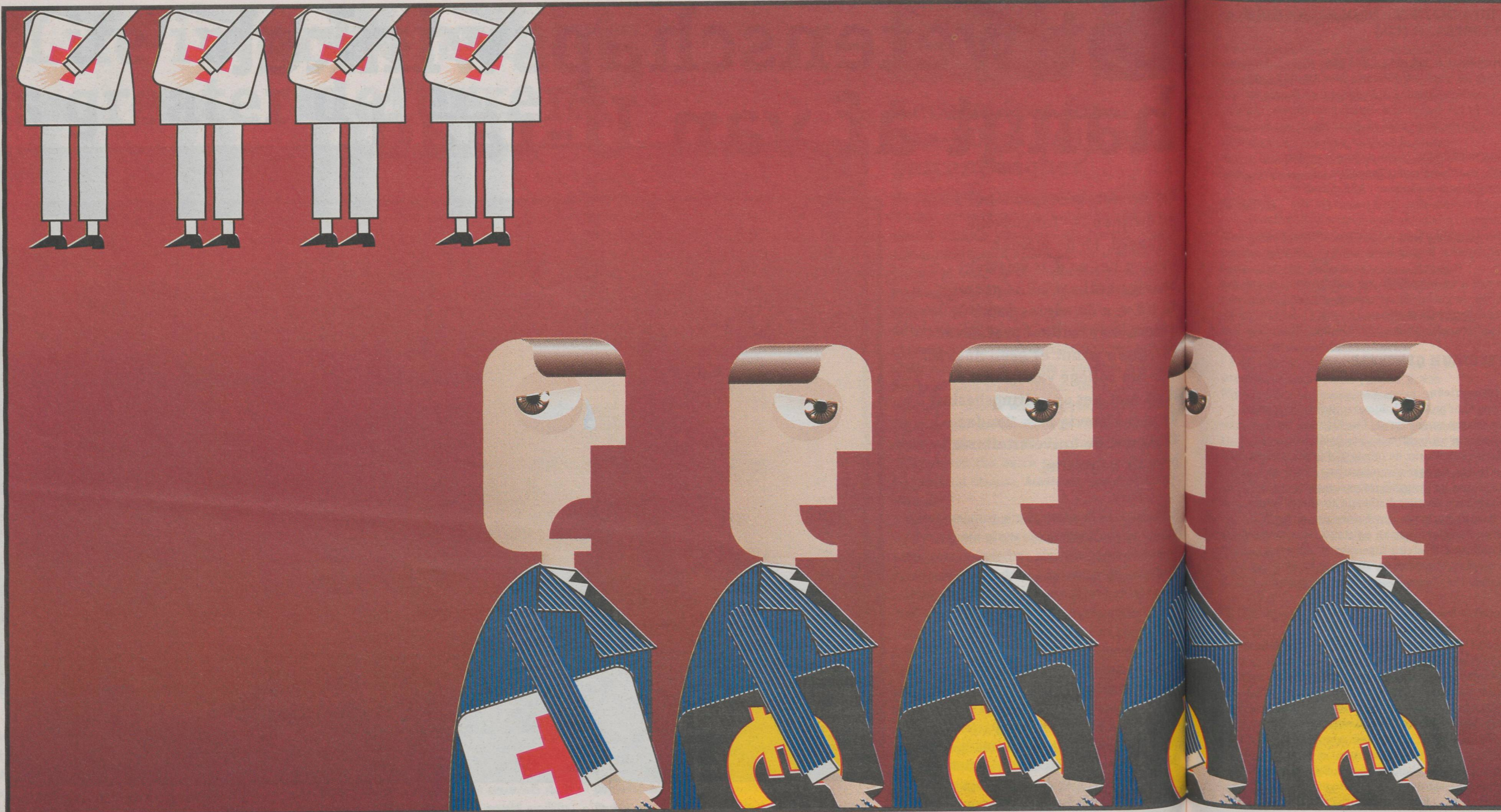
Waarnemend collegevoorzitter Anne Flierman vindt het allemaal maar grote woorden. Natuurlijk is niet overnight beslist, zegt hij. Samen met zijn beleidsmedewerker heeft hij uitgebreid en item voor item bediscussieerd wat wel en wat niet tot de universitaire *core business* behoort, en de maatschappelijke dienstverlening hoort daar nu eenmaal niet bij. "Er wordt ook miljoenen bezuinigd in het primaire proces, onderwijs en onderzoek; mag je dan niet snijden in de

marge?" En trouwens, "de decanen hebben het onderwerp voorbij zien komen tijdens het bestuurlijk overleg met het college, in de begroting, en ze vonden het allemaal prima", klinkt het licht triomfantelijk.

Actievoerders

Ze ogen ietwat onthand, de medewerkers van de wetenschapswinkel. Nee, ze worden niet ontslagen, maar daar gaat het ze helemaal niet om. Ze zitten om de vergadertafel op de kamer van coördinator Maurice Evers in het besef dat de vorige collegevoorzitter Karl Dittrich in ongeveer elke speech die hij hield het belang van intensieve contacten met de regio benadrukte; juist hier, juist bij een Limburgse universiteit die tegen de verdrukking in met heel veel Limburgse maatschappelijke en politieke steun is opgebouwd. Ze herinneren zich levendig dat hij zelfs de wetenschapswinkel als voorbeeld noemde, een tijdje geleden, bij de opening van een academisch jaar. "Ik heb", zegt Evers, "nog meegewerkt aan de ontwikkeling van een Europese *benchmark* voor studentenservicecentra. Toen er later een vergelijking volgde met universitaire SSC's in Madrid, Londen en noem maar op, scoorde ons SSC als een na hoogste. Met name op het punt van de maatschappelijke dienstverlening. En nu snijdt het SSC precies daarin."

Ze zijn overvallen, hoorden het slechte nieuws pas een kleine twee weken geleden, en het is nu al maandag terwijl donderdag de universiteitsraad over de begroting vergadert. Ze weten niet goed hoe ze moeten reageren. Of ze de klanten zullen mobiliseren voor een vlammend protest (adviescommissievoorzitter Van Mierlo later: "Tuurlijk gaan we dat doen, de belangrijkste organisaties moeten maar adhesiebetuigingen sturen"), hoe ze leden van de universiteitsraad moeten benaderen, en wie dan in het bijzonder. In plaats daarvan denken ze al méé, over aangepaste oplossingen waardoor er ten minste nog iets van de wetenschapswinkel overeind blijft. Marieke Lieshout, met een verontschuldigend lachje: "Tja, we krijgen voortdurend actievoerders over de vloer, maar zelf zitten we zo niet in elkaar."

Eerstejaars studenten over hun studie niet blijkt te passen

“Ik ga door een hel”

Ze kan heel moeilijk kiezen, maar één ding weet Maaïke Kriellaars al sinds haar kleuterjaren heel zeker: ze wil dokter worden. De Brabantse blondine was dan ook “superblij” toen ze ingeloot werd en eind augustus aan de facultaire introductie van geneeskunde kon beginnen. Inmiddels is de blijdschap verdwenen, want de studie valt heel erg tegen. “Misschien vind ik journalistiek of geschiedenis wel veel leuker.”

■ Tekst: Riki Janssen

■ Illustratie: Simone Golob

Maaïke Kriellaars (18) is niet de enige Maastrichtse eerstejaars die al tijdens de eerste blokken twijfelt aan de studiekeuze. Om hoeveel studenten het precies gaat, is niet bekend, maar er zijn aanwijzingen dat het er zeker tientallen moeten zijn. Zo heeft Eddy van der Meulen, studieadviseur van gezond-

heidswetenschappen, de afgelopen weken al tien twijfelaars (op een totaal van 250 eerstejaars GW) aan zijn bureau gehad. Verder melden acht cursisten zich half november voor de cursus studiekeuze; deze wordt vier keer per jaar georganiseerd door het Loopbaancentrum voor Studenten voor

met name eerstejaars die niet weten of ze op de goede plek zitten. En dan zijn er nog de 1 februarijers – eerstejaars die zich vóór deze datum uitschrijven ontlopen de prestatiebeurs en hoeven dus hun studiebeurs niet terug te betalen, ook al hebben ze nog geen punt gehaald. In 2001 waren dat er 127. Een flink aantal, al is niet iedere eerstejaars die voor 1 februari de Universiteit Maastricht verlaat, een studiestaker. Sommigen haken bijvoorbeeld door ziekte of andere omstandigheden (tijdelijk) af.

Poppen

“Als kleuter onderzocht ik mijn poppen al op ernstige kwalen, ik wilde ook altijd ziekenhuisje spelen als er vriendinnetjes over de vloer kwamen”, legt Maaïke uit. Het was dan ook geen verrassing toen het basisschoolmeisje ‘pap en mam’ liet weten dat haar toekomst in de medische hoek lag. “Ik kon goed leren, ging naar het gymnasium, uiteindelijk verwachtte iedereen, inclusief ikzelf, dat ik geneeskunde zou gaan doen. Ik heb er ook nooit meer goed over nagedacht, ik was juist blij dat ik wist wat ik wilde, want ik ben een echte twijfelaar.”

Maar al tijdens de facultaire introductie, Maar al tijdens de facultaire introductie eind augustus, begon er iets te knagen. “We kregen een rondleiding door het academisch ziekenhuis van Maastricht. Het was een beetje vreemd. De sfeer, dat gehaaste, de verantwoordelijkheid die dokters dragen, de korte tijd die je voor patiënten hebt, de bergen papierwerk

op de bureaus. Ik dacht niet: dit wil ik later. Eerder: nee, dit is niet echt wat ik zoek. Mijn idealistisch beeld van de dokter die echt contact heeft met de mensen, verdween. Ik geloof dat ik op dat moment pas ging nadenken wat het artsensbestaan werkelijk inhoudt.”

Zagedrag

“Maaïke is typisch iemand die een droom koestert, maar die is vergeten de realiteit te onderzoeken.” José Otten en Paula Aussems – de begeleiders van de cursus studiekeuze – noemen meer oorzaken waardoor een scholier op de verkeerde opleiding afgaat. “Het zoekgedrag is vaak minimaal. Ze zappen, nemen niet echt de tijd om te kijken of deze studie bij hen past. Dan heb je nog de groep die naar de ‘open dagen’ gaat, maar verre van kritisch is. Ze hebben een beeld van de studie en willen niet meer aan het twijfelen worden gebracht. Ze vragen de standhouders niet uit, en mochten ze iets horen dat niet bevalt, dan gaat dat het ene oor in en het andere uit. Hun kritisch vermogen wordt op die dagen ook niet gestimuleerd, want de werving heeft vaak een hoog amusementsgehalte. Pas in een crisissituatie gaan de studenten echt nadenken.”

Studieadviseur Eddy van der Meulen wijst nog op een andere oorzaak: “Er zijn vwo’ers die vanwege hun vooropleiding sowieso voor de universiteit kiezen, terwijl ze beter passen op een beroepsopleiding.” Om er vervolgens relativerend aan toe te voegen: “Heel bewust kiezen is een utopie. Hoe goed

de voorlichting ook is, je hebt nooit honderd procent zekerheid.” Klopt, vindt Ynke Feenstra (21), vierdejaars cultuurwetenschappen. Zij koos vier jaar geleden voor internationale bedrijfskunde. Niet zomaar: ze deed een test omdat ze niet wist wat ze wilde. IB zou iets voor haar zijn, was de uitslag. Dat kon wel eens waar zijn, bedacht Ynke, want ze vond economie een leuk vak op haar Belgische middelbare school en bovendien, zo hoorde ze op de open dag, “kon je er alles mee worden”. Maar al tijdens het eerste college voelde ze dat ze fout zat: “Wij gaan topmanagers van jullie maken, jullie moeten veel werken, hebben straks weinig tijd voor andere dingen. Zoiets werd er gezegd. Dat sprak me helemaal niet aan. Vervolgens bleek dat je vooral wiskunde en economie krijgt. Dat vond ik veel te smal.” In week zeven stapte ze over naar het veel bredere cultuur- en wetenschapsstudies. “Ik heb er geen spijt van, ik heb nu een beeld wat IB inhoudt, dat krijg je niet door ‘open dagen’. CWS was een goede keuze. Ik ben wel blij dat het me geen jaar heeft gekost. Dat zou ik zonde hebben gevonden.”

Hel

De cultuurwetenschapper dacht lange tijd dat ze de enige was. “Het is verbazingwekkend dat in 6 vwo niemand vertelt dat je ook de verkeerde keuze kunt maken. Van mijn jaar zijn veertien van de zestien klasgenoten gewisseld van studie. Waarom hebben ze nooit gezegd dat het kan tegenvallen, maar dat dat geen ramp hoeft te zijn? Nu voel je je mislukt, het is een rotperiode, je zit in de rats want je stelt niet alleen jezelf maar ook de buitenwereld teleur.”

Michelle van Mulken (18), eerstejaars internationale bedrijfskunde, weet waar Ynke het over heeft. “Ik ga door een hel, ik kan er niet van slapen.” Zij noemt zichzelf een “twijfelkont” die na een rondgang langs universiteiten uiteindelijk voor IB koos “om er vanaf te zijn”. Michelle zit net als geneeskundestudent Maaïke Kriellaars op de studiekeuzecursus. Twee weken geleden vulde ze daar een interessestest in. “Ik schrok toen ik de uitslag zag: ‘sport’ en ‘medisch’ stonden bovenaan, terwijl ik tijdens de voorlichtingsdagen naar studies als bedrijfscommunicatie, cultuur, economie en talen was gegaan. Ik schrok ook omdat mijn vader sportleraar is en mijn moeder in de gezondheidszorg zit. Ik heb altijd gedacht: dat nooit. Maar misschien heb ik me te veel afgezet tegen mijn ouders.” Inmiddels heeft ze met de hulp van José Otten en Paula Aussems ontdekt dat zorgzaamheid een belangrijke karaktertrek van haar is (“in de zomer het ik gepoetst bij oude mensen, geweldig vond ik dat, ze waren zo dankbaar”) en dat ze graag iets voor mensen op immaterieel vlak wil betekenen. “Ik wil hen niet vertellen welke aandelen ze het beste kunnen kopen, ik wil iets op persoonlijk vlak doen. Ik was laatst aan het werken in de computerruimte in Randwijk. Ik hoorde daar studenten praten over een vruchtwaterpunctie. Die hadden het dus echt ergens over. Bij ons gaat het over marketingstrategieën en aandelen, daar gaat het voor mij niet om in het leven. Ik begrijp achteraf niet waarom ik voor IB gekozen heb. Ik sla de economiepagina’s in de krant altijd over.”

Grote stap

Ondanks alles heeft Michelle IB nog niet definitief vaarwel gezegd. Ook Maaïke aarzelt nog. “Het is zo’n grote stap om te stoppen met iets wat je je hele leven al hebt gewild.” Inmiddels heeft zij na een *time out* bij haar ouders en een gesprek met de studieadviseur wel haar draai in het studentenhuus gevonden: “Ik moest verschrikkelijk wennen aan het op kamers wonen. Het ergste vond ik dat er niemand is als je thuis komt.” De studiekeuzecursus blijkt ook voor Maaïke een ontdekkingstocht. In vijf dagen leert ze niet alleen zichzelf beter kennen (wie ben ik, wat interesseert mij, waar ben ik

goed in, welke leerstijl past bij mij), ze krijgt daardoor ook zicht op de studie die mogelijk beter bij haar past. Maaïke: “Ik vind eigenlijk alles leuk. Ik heb altijd veel gelezen: romans, boeken over geschiedenis, andere culturen. Misschien is journalistiek wel iets.”

Waar Maaïke en Michelle de knoop nog niet willen of kunnen doorhakken, heeft Lennard Buning (19) zich al uitgescreven. “Een opluchting”, zegt de oud-student IB. Al vond hij de stof interessant en ambieert hij nog steeds een managementfunctie in een groot internationaal bedrijf. “De interessestest laat dat ook zien: ik scoor hoog op ‘leidinggevend’, ‘commercieel’, ‘interesse voor andere culturen’, ‘sociale contacten’. IB klopte dus wel, maar is niet praktisch genoeg, ook al beweren ze op voorlichtingsdagen wat anders. Het gaat uiteindelijk om de studiepunten, om de toetsen en daarvoor moet je dikke pillen doornemen en diep op de stof ingaan. Ik zie me dat niet vier jaar lang doen, ik ben niet zo’n theoretisch persoon, ik ben geen wetenschapper. Ik heb me vorig jaar alleen op universitaire studies gericht omdat ik vwo heb, het leek me zonde om naar het hbo te gaan. Maar als ik nu bedenken wat ik op de middelbare school het leukste vond, dan waren dat de praktische projecten die je in groepjes moest uitvoeren. En dan was het mijn vakantiebaantje bij een assurantiebedrijf waar ik geheel zelfstandig een klus mocht klaren.”

Zijn moeder opperde onlangs dat hij zich niet goed genoeg had georiënteerd, maar daar is zoonlief het niet mee eens. “Je moet eerst ervaren wat een universitaire studie is, voor je weet of het iets voor je is. En ik ben niet de enige, ik ken veel IB’ers die op dit moment twijfelen aan hun keuze.”

Lennard gaat nu hoogstwaarschijnlijk de hogere beroepsopleiding International Business and Management Studies doen. “Maar ik neem de tijd, ik ga goed rondkijken en eventueel een tijdje werken.” Michelle laat zich echter veel meer opjagen: “Ik vind het zo stom van mezelf om een half jaar weg te gooien terwijl ik altijd zo goed geleerd heb. Ik wil daarom zo snel mogelijk overstappen.” Om even later toch wat gas terug te nemen: “Ik doe het alleen als ik zeker weet dat het een goede opleiding voor me is. Ik wil me voor de volle honderd procent kunnen geven.”

En dat is slim, vindt Thomas van Druten. Hij weet uit ervaring dat het soms beter is om juist wel wat meer bezinningstijd te nemen. In de zomer van 2001 stopte hij na één jaar met rechten: “Ik kreeg een bindend studieadvies. Ik wilde wat anders, dat was al langer duidelijk, maar wist niet wat. Toen ben ik een

jaar gaan werken en heb me in die maanden laten informeren over allerlei studies. Ik ben nu eerstejaars geschiedenis in Leiden, het vak dat ik op de middelbare school het allerleukste vond. Ik heb geen spijt van de ‘verloren’ jaren. In het begin dacht ik wel: oh, ik verlies tijd, ik ben straks te oud voor werkgevers. Maar het is leerzaam geweest. Ik zit nu goed.”

Ook aan het twijfelen? Neem contact op met je studieadviseur of het Loopbaancentrum voor Studenten: 3882552

december 2002 van 9.00 tot 13.00 uur. De zalen zijn open vanaf 8.30 uur.

Studenten jaar 1: Sporthal Daalhof
Studenten jaar 2 t/m 6: in Budgethotel/
Tenniscentrum Dousberg

Iedere student dient om uiterlijk 8.50 u. in de JUISTE zaal aanwezig te zijn, waarna deze wordt gesloten. De student die niet tijdig aanwezig is of geen geldig en onbeschadigd legitimatiebewijs kan overleggen is niet gerechtigd deel te nemen aan een toets en wordt niet toegelaten in de zaal.

Studenten worden geacht bekend te zijn met het reglement van orde bij Kennistoetsen en zijn tijdens toetsafnames gehouden de aanwijzingen van de surveillanten op te volgen.

Een deelnemerslijst ligt circa 2 weken voor afname ter inzage bij de informatiebalie B0 FdG, controleer je gegevens en geef correcties zo snel mogelijk door.

De optisch leesbare antwoordformulieren mogen uitsluitend met een HB-potlood (=zacht) worden ingevuld.

De antwoordsleutel wordt op de dag van toetsafname, na 16.00 uur, in de Outlook public folder geplaatst.

Zie voor de procedure studentcommentaren altijd het betreffende toetsboekje.

In geval van belangrijke wijzigingen ontvangen studenten altijd persoonlijk bericht.

Resterende Voortgangstoetsen 2002/2003: 12 maart en 14 mei 2003.

Nieuw bestuur Reflex bestuursjaar 2003

Ben jij inventief en creatief, communicatief en sociaal, nauwkeurig en netjes, chaotisch en gezellig of heb je andere kwaliteiten solliciteer dan naar één van de functies binnen het bestuur. Er kunnen verschillende mensen aan de slag. Zo hebben we een voorzitter, penningmeester, secretaris, commissaris acquisitie en commissaris boekendebat in het bestuur nodig. Omdat het bestuur van Reflex dakpansgewijs wisselt zal het nieuwe bestuur niet geheel zonder ervaring van start gaan. Twee huidige bestuursleden blijven nog een half jaar aan, maar de

functieverdeling is nog geheel open. Dus wil jij bestuurservaring opdoen, contacten onderhouden met medestudenten, facultaire medewerkers en andere faculteitsverenigingen binnen en buiten Maastricht, en wil je werken met het bedrijfsleven en toekomstige werkgevers, en de vereniging vertegenwoordigen op diverse gala's, symposia en borrels, solliciteer dan nu voor een functie binnen het bestuur van Reflex. Stuur je brief naar Reflex@studver.unimaas.nl. Wil je eerst meer informatie loop eens binnen bij de Reflexkamer of mail ons op bovenstaand adres.

NHS studenten beurs voor snelle beslissers

De beurs van 3000 euro is bedoeld voor veelbelovende studenten in de doctoraalfase van hun studie, of zij die het doctoraal examen recent (maximaal 1 jaar) hebben behaald, om hen de mogelijkheid te bieden een onderzoeksstage van minimaal 4 maanden door te maken in een gerenommeerd onderzoeksinstituut in binnen- of buitenland.

Voor geneeskunde studenten geldt dat zij de

co-assistenten nog niet mogen hebben afgerond.

De beurs is bestemd voor een student geneeskunde of voor een student van een andere studierichting, mits op het algemene gebied van hart- en vaatziekten.

Nadere informatie bij het secretariaat van CARIM, UNS 50; secretariaat-CARIM@CARIM.Unimaas.nl; 043-3881647. Sluitingstermijn indiening 30 november 2002.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Spreekuur Bureau Onderwijs GW

Het spreekuur van Bureau Onderwijs is van maandag t/m donderdag van 10.00 -11.00 en 15.00

VOORSPELT JOUW GENCODE HET SUCCES VAN EEN MEDICIJN?

In de nabije toekomst kan de medische wetenschap een belangrijke stap vooruit zetten. Met genetisch onderzoek is het namelijk mogelijk om te bepalen welk medicijn het best bij je werkt. Nu gebeurt het nog regelmatig dat een medicijn onvoldoende aanslaat of dat de bijwerkingen overheersen. Dit heeft te maken met bepaalde enzymen die een medicijn niet of te snel afbreken. Maar daar komt binnenkort hopelijk verandering in. Een genetische test geeft op een eenvoudige en snelle manier belangrijke informatie over een deel van jouw enzymen. Met die gencode kan dan worden bepaald welk medicijn daar het best op aansluit. Het is een van de nieuwste ontwikkelingen die het mogelijke succes van medicijnen voorspellen: medicijnen met een beter effect en minder bijwerkingen. Maar voordat het zover is moeten we eerst nog aanvullend onderzoek doen.

PHARMA BIO-RESEARCH

Onderzoek

Naar een middel ter behandeling van maagzweer.
PBR-013191

Gezochte deelnemers

Gezonde mannen van 18 t/m 60 jaar, waarbij de bacterie *Helicobacter Pylori* (kan een maagzweer veroorzaken) in het lichaam aanwezig is. Veel mensen zijn drager van deze bacterie (25-30%), zij hebben geen maagklachten. Uw bloed zal worden onderzocht. Mocht u de bacterie bezitten dan hoeft dit geen directe gevolgen te hebben voor uw gezondheid.

Periode

Het onderzoek bestaat uit 1 periode waarbij u gedurende 10 dagen (9 nachten) in het onderzoekscentrum zult verblijven. Eventueel moet u binnen 6 weken na afloop van de studie nog 1 keer terugkomen voor een kort bezoek.

Groep 3: 12 december – 21 december 2002

Groep 4: 8 januari – 17 januari 2003

Groep 5: 23 januari – 1 februari 2003

Groep 6: 6 februari – 15 februari 2003

Voorafgaand aan de studie periode zult u 1 maal een bezoek brengen aan het onderzoekscentrum. Van dit bezoek zal de datum nog vastgesteld worden.

Let op: dit zijn de data waarop de studie op dit moment gepland staat, echter deze kunnen nog aan verandering onderhevig zijn.

Bijzonderheden

Alleen mensen die niet meer dan 5 sigaretten per dag roken mogen aan dit onderzoek deelnemen. Voordat u mag deelnemen, ondergaat u een uitgebreide medische keuring.

Vergoeding

€ 1092 exclusief reiskosten van € 0,28 per kilometer, ongeacht de wijze van vervoer, eventueel € 57 extra voor een additioneel bezoek.

Wilt u meer weten?

- Stuur dan de bijgaande antwoordcoupon of een kopie op naar Pharma Bio-Research, Antwoordnummer 22224, 9470 VG Zuidlaren (een postzegel is niet nodig).
- Kijk op www.pbr.nl of stuur een e-mail naar vrijwiller@pbr.nl.
- Bel Pharma Bio-Research, afdeling Voorlichting Vrijwilligers, Telefoon 0800 - PHARMABIO/0800 - 7427622 (gratis) maandag t/m donderdag tot 21.00 uur en vrijdag tot 17.30 uur.

081128

ANTWOORDCOUPON

Ja, ik ben geïnteresseerd in het onderzoek van Pharma Bio-Research (PBR-013191). Graag ontvang ik meer informatie.

Naam: _____ M/V

Geboortedatum: _____

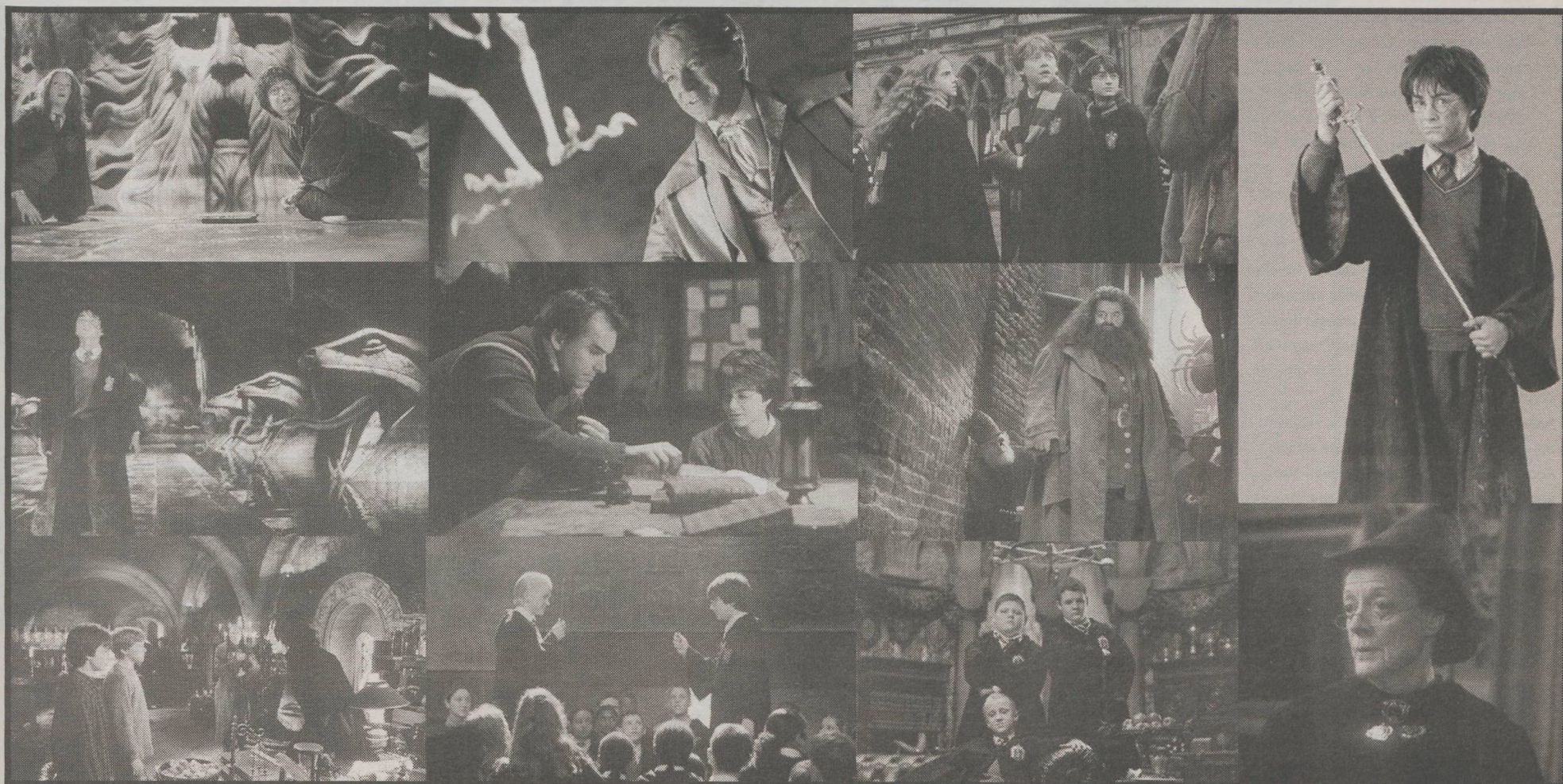
Straat, huisnummer: _____

Postcode, woonplaats: _____

Telefoonnummer: _____

E-mailadres: _____

Huiveren met Harry

★★★★

"I want to rip them open", hoort Harry een stem fluisteren. Het is een van de spannende momenten uit *The chamber of secrets*. De tweede Harry Potter-film mag dan geschikt zijn voor kinderen vanaf zes jaar, een knappe zesjarige die de broek droog houdt.

Met de vertolking van J.K. Rowlings tweede Harry Potter-boek mikt regisseur Chris Columbus duidelijk op een wat ouder publiek. Waar

de eerste film *The philosophers' stone* het nog moest hebben van een uit de kluiten gewassen puppy als bewaker van de steen, laat Columbus in *The chamber of secrets* een hele stoet monsters, slangen en spoken voorbijkomen. En heel veel spinnen.

Het begint allemaal gewoontjes. Harry (Daniel Radcliffe) kijkt uit naar zijn tweede jaar aan de *Hogwart's School of Witchcraft and Wizardry*. Eenmaal herenigd met zijn vriendjes Ron en Hermione gaat hij ijverig aan de studie. Als er plotseling leerlingen versteend worden aangehouden, de muren met bloed worden beklad en Harry stemmen begint te horen, is het tijd voor

een magisch avontuur. Harry en zijn vriendjes proberen ruim twee uur lang op eigen houtje het kwaad te verslaan. Pas als het echt mis dreigt te gaan, roepen ze de hulp in van hun nieuwe leraar verweer tegen de zwarte kunsten, Gilderoy Lockhart (Kenneth Branagh), die echter het liefst het hazenpad kiest.

Niet alleen de rol van de publiciteitsgeile oplichter Lockhart, uitstekend neergezet door Branagh, is nieuw. Dat geldt ook voor de huiself Dobby die Harry waarschuwt voor grote gevaren in het nieuwe schooljaar.

Computergegenereerde figuren als Dobby zijn wellicht de acteurs van de toekomst. Ze hoeven

niet te worden betaald, krijgen geen sterallures en gaan nooit dood. Dit laatste in tegenstelling tot de acteur Richard Harris die na zijn tweede vertolking van schoolhoofd Dumbledore overleed. Jammer alleen dat de virtuele Dobby het uiterlijk en charisma heeft van een te grote neuspulsk.

Maar dat is dan ook het enige minpuntje, al vindt *Het Parool* *The chamber of secrets* meer van hetzelfde. De film heeft het evenals het eerste deel weer allemaal: een sterk plot dankzij de vrij letterlijke verfilming van het boek, goede acteurs, magie en avontuur.

■ Pim de Kuijer

All Stars voor vrouwen

★★★

Bloemkolen hooghouden, daar is de Indiase Jess wel goed in. Wat moet ze ook anders. Jess is gek op voetbal, maar haar moeder ziet het meisje liever in de keuken.

De integratieproblematiek staat centraal in de Engelse komedie *Bend it like Beckham* van regisseur Gurinder Chadra. Scholiere

Jess (Parminder Nagra) is idolaat van voetbal. Haar traditionele ouders vinden het maar niets: "Waarom zou je met blote benen over een grasveld rennen als je thuis lekkere curries kan koken?" Jess sluit zich in het geheim aan bij een damesteam. Natuurlijk komen haar ouders erachter. De grote vraag is uiteindelijk of Jess kiest voor haar familie of haar droom.

Naast alle culturele perikelen is *Bend it like Beckham* vooral een gezellige voetbalfilm over vriendschap en liefde. Een soort *All Stars* voor

vrouwen, met alle clichés die daarbij horen: lesbi-grapjes, nare tegenstanders, slowmotion doelpunten in de laatste minuut en een vrouw die niet snapt wat buitenspel is.

De hoofdrollen zijn overtuigend. De driehoeksrelatie tussen Jess, haar voetbalvriendin Jules en hun trainer Joe komt goed uit de verf. Helaas zijn de bijrollen minder. *De Volkskrant* schrijft dat de "multiculturele achtergrond functioneert als een melige parade, waarin stereotypen worden aangezet in plaats van genuanceerd". Het grootste gedeelte van

Jess' familie bestaat inderdaad uit clowns in sari's. Het maakt het verhaal nogal ongeloofwaardig. Waarom zou Jess in hemelsnaam bang zijn voor karikaturen die de hele dag bakkeleien over chapattis en de potentie van de Indiase man?

Het Engelse publiek had er waarschijnlijk geen problemen mee. De film trok volle zalen. Ook won *Bend it like Beckham* twee keer een publieksprijs (Locarno, Vlissingen).

■ Maartje Krabbe

ORAKEL
IN RUSTE

Not in my backyard (4)

De volksstam der Osmenen valt niet uit het nieuws weg te branden. Zij verdringen de Nimbyanen uit het middelpunt van de belangstelling. Die willen rust in hun bij voorkeur onbelasten voor- en achtertuinen. Van de huidige aanvoerder van mopperend Nederland, Gerrit Zalm, horen we alleen nog dat het kwartje van Kok onverkort aan de pomp moet worden teruggegeven. Een van zijn stamhoofden, de

Achterhoeker Henk Kamp, beweerde onlangs, dat naast het vermaledijde muntstuk, de andere grote irritatie de onroerendgoedbelasting betreft. Al eerder heb ik u op dit hoogstaande liberale gedachtegoed gewezen. Maar ook onder sociaal-democratische denkers vindt men Nimbyanen die zich uw achtertuin bekommeren. Deze ideologen willen u echter niet ontlasten, maar juist extra belasten. Wout, Fem en Jan zijn tegen de hypotheekrenteaftrek.

Osmenen brengen meer leven in de brouwerij dan deze duitendieven. Ons Soort Mensen Eerst, daar gaat het de Osmeenen om. Of liever: de Anderen deugen niet. Winny de Jong, tegenwoordig

van Conservatieven.nl, is niet alleen tegen de uitbreiding van Europa omdat we dan meer belasting moeten betalen, maar omdat miljoenen Roma zich als een sprinkhanenplaag over onze streken zullen verspreiden. De huidige leider van de Osmenen is ongetwijfeld Hilbrand Nawijn. Alleen de naam al staat borg voor oerhollandse degelijkheid. De Osmeenen stelt een kwestie aan de orde door eerst een categorie mensen te noemen, en vervolgens pas aan te geven wat er mis is. Eens een Marokkaan, Kinderlokker of Heilssoldaat, altijd een Marokkaan, enz. Wie zo begint, heeft al half gewonnen. De discussie valt niet meer zuiver te krijgen.

De lakmoesproef voor de ware Osmeenen is simpel. Onverbeterlijk volk verdient volgens hen de doodstraf. In woelige tijden mag je dat in het openbaar beweren. Osmenen vergeten gemakshalve te vermelden dat zij altijd voor gratie pleiten voor hun stamgenoten die zich in het belang van het vaderland misdragen. De geschiedenisboekjes zijn daar duidelijk over.

■ Hans Philipsen

Oud-rector en cultuurkenner Hans Philipsen geeft in deze rubriek wekelijks zijn visie op cultuur

Alleen nú telt

Je moet dalen om te kunnen stijgen, staat op bladzijde één van het tegelspreukenboek dat ik net bij De Slegte voor een euro uit een bak heb gevist. Bij café De Vogelstruys zit ik met een vrijwillige herfstdepressie te filosoferen. Je moet legen om te kunnen vullen, staat op bladzijde tien. Rustig drink ik mijn Brandbiertje leeg en bestel onmiddellijk een nieuwe. Waarom noem je het ene geloof religie en de andere 'sekte'? Waarom noemen mensen je soms eerlijk maar dan weer té hard? Waarom was vroeger eigenlijk alles beter? En waarom blijft nooit iets hetzelfde? Is dat beter, slechter of gewoon anders?

Naast mij op het terras zit Pieke Dassen. Hij speelde ooit de legendarische rol van August in 'De film van Ome Willem'. Voor mij is hij een jeugdicoon maar voor anderen een totaal onbekende die niet gemist wordt. Eenzaam zit hij een tafeltje verder aan een cappuccino te nippen, zijn baard zit onder het melkschuim maar hij schijnt het niet te merken. Hij merkt ook niet mijn twijfel om hem aan te spreken.

Een vreemde leegte blijft achter wanneer iemand wegvalt die zoveel invloed, charisma en overtuigingskracht heeft dat mensen denken dat zij rustig kunnen slapen, zolang die persoon de kudde bewaakt. Maar is hij of zij weg dan is er totale paniek en stort het opgebouwde imperium als een kaartenhuis in elkaar. Bij liefdes, popsterren, bij politici. Is dat omdat het slechter wordt of alleen maar anders? Je ziet het aan het verval van de Amerikaanse Democratische partij omdat Bill Clinton gekapt is. Maar nog beter zie je het aan ons land sinds Wim Kok de sociale vaderlijke mantel, waar wij bij slecht weer onder schuilden, aan de polderwilgen heeft gehangen. Onmiddellijk ontstaat er chaos omdat de hiërarchie verstoord is. Een nieuwe generatie worstelt onderling en neemt langzaam het roer over. Maar het vertrouwen van de bevolking is zó fragiel. Waarom? Is die nieuwe generatie leiders slechter? Of gewoon anders? Bladzijde drieëntwintig: Het is de toon die de muziek maakt.

Was Pim Fortuyn wel zoveel beter geweest of heeft Volkert ons misschien stiekem wel een dienst bewezen. Voorkomen is beter dan genezen. Nu Emile Ratelband de tweede in lijn wordt kan Volkert weer aan de bak. Tijdens Emile's presentaties over het gedachtegoed van Pim Fortuyn heeft deze superpositivo een bedenkelijk tipje van de sluier opgelicht maar het is de vraag of Leefbaar Nederland daarvan geleerd heeft. Een ezel stoot zich geen twee maal aan dezelfde steen. Maar als het nu net die steen ernaast is, doet het dan minder pijn en is het minder dom? Tijdens een mondeling tentamen ben ik een keer, terecht, tot de grond afgebrand door een Belgische hoogleraar die dwars door mijn bluf heenkeek en mij meegaf dat "opinie geen kennis is". Van die oneliner heb ik meer geleerd dan van zijn gehele onderwijsblok. Zenuwachtig loop ik naar het tafeltje van Pieke Dassen en vraag hem om mijn tegelspreukenboek te signeren, "Waarom", vraagt hij. Omdat alleen nú telt, Pieke!

Achter de Paartjes

Hockeyclub alleen voor studenten Foto: Ram van Meel

NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW!! Maestrichtse Studenten Hockey Club MEER INFO: 06-19178920 06-48388461

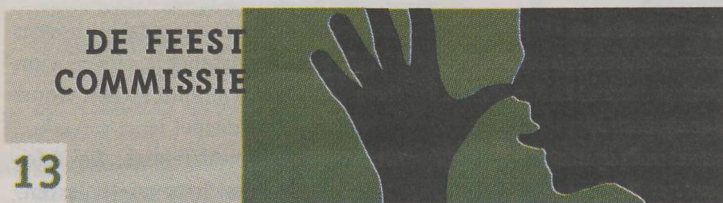
De gestreepte polo's zijn ver te zoeken op het hockeyveld in Cadier en Keer. Hier en daar een verdwaalde Ralph Lauren-trui, maar hockey is blijkbaar niet meer de kaksport van vroeger. Het is koud, zo 's avonds laat, ook omdat het sportcomplex boven op een berg ligt. Drie studentes slaan alvast een balletje om warm te worden. De andere spelers duiken diep weg achter hun dikke shawls. De winterstop komt eraan. Een ideale periode om de nieuwe club bekendheid te geven, zegt zesdejaars rechten en bestuurslid Martijn Kol. Het idee voor de Maestrichtse Studenten Hockey Club (MSHC) komt vanuit SV Circumflex en plaatselijke hockeyvereniging Hockeer, waar MSHC voorlopig onder valt. Het is de bedoeling om binnen twee jaar op eigen benen te staan, mits zich genoeg leden aanmelden. Minimaal twee damesteams en evenveel herenteams. Geen zin om met de locals te trainen?

"Zo moet je dat niet zien. Zo'n aparte club houdt studenten misschien hier. Nu reizen de meesten - daar zit behoorlijk wat talent tussen - op en neer naar hun ouders om daar te spelen. In Maastricht is nog niks van hun gading te vinden." Jullie gaan dus ook competitie spelen? "Zeker. We hebben een trainer en als we genoeg getalenteerde hockeyers bij elkaar kunnen brengen, zullen we zeker een hoog niveau halen." Wat is daar dan zo leuk aan, met alleen studenten spelen? "Dat valt niet uit te leggen, hoor. Na de wedstrijd een biertje drinken. Je weet wel hoe dat gaat in zo'n clubhuis. Studenten die hockeyen weten precies wat ik bedoel. Het is anders, de sfeer en zo. Bovendien kan iedereen, ongeacht bij welke vereniging of dispuut hij zit, lid worden. Dat levert een heel gevarieerd gezelschap op." Nog aardige verhalen? "Tja, wij mannen vinden het natuurlijk leuk om

naar de vrouwen in korte rokjes te kijken en commentaar te geven. Zij zeggen het niet op prijs te stellen, maar ondertussen..." Als een PR-man benadrukt Kol dat ze een speciale bus hebben voor wie geen zin heeft om dat hele eind, bergop, naar Cadier en Keer te fietsen. Die kan op de markt in Maastricht instappen en wordt daar weer netjes afgezet. Hangt iedereen na de training uitgeblust in de bus of is er een uitgelaten sfeer? Kol haalt zijn schouders op: "Het is gewoon een bus, hè. Die je van A naar B brengt. Studenten houden immers van gemak. Prima geregeld, toch?"

■ Josje Weusten

Dit is een tweewekelijkse serie waarin Observant achter een Paartje aan gaat

"Kick out the jam, motherfucker", roept de regisseur. Anne is dit weekend naar haar vader. Ze zijn in zijn auto naar Amsterdam gereden om het documentairefestival IDFA te bezoeken. Het was haar vaders idee. Een goed idee, dat kon Anne niet ontkennen. Zij mocht bovendien de documentaires uitzoeken. Ze wilde het liefst een film zien over een kunstenaar die penis foto-grafeert, maar twijfelde of ze die wel wilde zien met haar vader naast zich. Eenmaal aan de kassa gekomen, zag ze een briefje hangen: uitverkocht. Er waren alleen nog kaarten voor een film over de opkomst en ondergang van een Amerikaanse pre-punkband. "Kick out the jam!" "Yeah", klinkt het uit de zaal. Iedereen klapt. Het licht gaat uit. Voor Anne en haar vader zit een kaalgeschoren jongen met twee ringetjes door zijn neus en een legergroene trui. Die roept opeens met schelle stem: "Let's rock 'n' roll!" Hij steekt zijn pink en wijsvinger de lucht in. "Woohoo", gillen een paar anderen. Het lijkt wel een reünie, denkt Anne. Haar vader kijkt bedenkelijk om zich heen. Hij houdt meer van klassieke muziek. Maar hij wil graag dat Anne en hij samen een leuke tijd hebben, dus hem hoor je niet klagen. Telkens als één van de voormalige bandleden naar drugs verwijst en zegt: "I don't remember much about the performance that night", klinkt er gejuich en gelach in de zaal. Er zijn veel shots van jongens met gitaren en een drumstel. Er zijn veel festivals en veel gevechten met de politie. Als het licht weer aangaat, zijn ze twee uur verder. De fans stellen vragen

aan de regisseur: ben je voor of tegen de oorlog, heb je al een coffeeshop bezocht, ga je naar de hoeren? De regisseur zegt: "Look, I just do what I like, that's all." Na afloop gaat haar vader naar de WC en staat Anne in de rij voor de drankjes. De regisseur komt naast haar in een andere rij staan. Hij gluurt door zijn lange haren heen naar Anne. "Did you have a good time", vraagt hij. Anne wendt zich af. "Don't be shy", hoort ze hem zeggen, "just tell me: did you have a good time?" No, motherfucker, zou Anne willen antwoorden, maar ze durft niet. Stel je voor dat hij gek wordt en haar uit gaat schelden. Zul je altijd zien. Haar vader komt weer bij haar. Als ze even later weglopen met de drankjes, zegt hij: "Zag je dat? Die regisseur stond naast ons." "Hoe is het met je commissie?" "Ja, het gaat wel, pap. Alleen een beetje ruzie de vorige keer." "Ruzie? Dat is niet goed hoor, je moet je wel inhouden." Ik houd me altijd in, denkt Anne, ik zou me juist wat minder vaak moeten inhouden. Dan zou ik niet zomaar opeens ontploffen. Dan had ik al veel eerder duidelijk kunnen maken wat ik van de dingen vond. Maar dat zegt ze niet. Ze zegt: "Joost, de voorzitter, wil een groots benefietfeest organiseren. Hij heeft de Bonbonnière afgehuurd. Ik weet zeker dat we te weinig tijd hebben." "Als je er zo over denkt, dan lukt het natuurlijk nooit", antwoordt haar vader. "Je moet een beetje positief denken." Hij lijkt Machteld wel. Anne pulkt het etiket van haar colaflesje. "En zitten er ook leuke jongens in de commissie", vraagt haar vader guldig. Hij schuift een beetje naar Anne toe, alsof hij wil zeggen: mij kunnen je het wel vertellen, ik weet hoe het is om jong te zijn. "Pap, ik ben bang dat ik het niet volhoud in de commissie." "Kom, meisje, je bent eraan begonnen. Dan moet je het ook afmaken." ■ Bas Bellemant

Wordt vervolgd